

370. 71

๑ ๖๖๓

ร.๓

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK THAILAND

ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะจิตอาารีพกรุ วินัยใตนเอง ผลสัมฤทธิ์ใการเรียน
และการสอน ของนิสิตฝึกสอนวิทยาลัยวิชาการศึกษาทึ่ชูลอ

ปริญญานิเษนธ์

ของ

วรรณวิภา ทองงอก

22 ส.ย 2517

เสนอทอวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญากการศึกษาหาบัณฑิต

มีนาคม ๒๕๑๓

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะนิติศาสตร์ได้พิจารณาและเห็นสมควรรับเป็น
ส่วนหนึ่งของการติดตามทางหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

นายวิชาญ ใจเย็น

ประธาน

นายวิชาญ ใจเย็น กรรมการ

มีนาคม ๒๕๑๓

ประกาศนุญปลาร

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ เพราะผู้เขียนได้รับคำแนะนำและช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พจน์ สะเพียรชัย และอาจารย์สมบุญ ชิตพงศ์ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.พนัส หันนาภินทร์ อาจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภ อาจารย์เอนกกุล กริแสง และคณะอาจารย์วิทยาลัยวิชาการศึกษาศาสตร์โลก ที่กรุณาอนุเคราะห์และอำนวยความสะดวก และขอขอบคุณนิสิตซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณ คุณบรรคด ลุขมิตี คุณนิภ กังกะพิภพ คุณเชิดศักดิ์ โฉวาสินธุ์ คุณเฉลิมศรี ไชยพรก และคุณทศพร ประเสริฐสุข ที่ให้ข้อคิดเห็นและให้ความช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยดีตลอดมา

สุดท้าย และประโยชน์ที่อาจมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดามารดา และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนในการวางรากฐานการศึกษาไว้กับผู้เขียนตั้งแต่นานมาแล้ว

บรรณวิภา ทองงอก

สารบัญ

บทนำ

หน้า

๑ บทนำ

๑

ภูมิหลัง

๑

ความมุ่งหมายในการศึกษาก่อน

๕

ความสำคัญของการศึกษาก่อน

๕

ขอบเขตของการศึกษาก่อน

๕

เอกสารและการค้นคว้าที่เกี่ยวข้อง

๖

กำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะ

๑๘

สมมุติฐานในการศึกษา

๑๘

๒ วิธีดำเนินการ

๒๐

กลุ่มตัวอย่าง

๒๐

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

๒๑

แบบสอบถามวัดทัศนคติต่ออาชีพครู

๒๑

แบบสอบถามวินัยในตนเอง

๒๖

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๒๘

๓ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๓๔

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๓๕

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ

๓๕

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรต่าง ๆ

ระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิง

๔๖

ตอนที่ ๓ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของตัวแปรทาง ๆ
ระหว่างนิสิตที่ปลูกกรองมีอาชีพแตกต่างกัน

๕๖

๔ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

๕๘

ความมุ่งหมายในการศึกษากว่า

๕๘

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษากว่า

๕๘

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษากว่า

๕๘

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๕๘

สรุป

๕๘

อภิปรายผล

๕๘

ข้อเสนอแนะ

๖๒

บรรณานุกรม

๖๘

ภาคผนวก

๗๑

ภาคผนวก ก.

(๑)

ภาคผนวก ข.

(๔)

บัญชีตาราง

การวาง		หน้า
๑	กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แยกภาพเพศ และอาชีพของผู้ปกครอง	๖๐
๒	การสังเกตพื้นฐานของทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอบ ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	๓๖
๓	ค่าประสิทธิผลสัมพัทธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	๓๗
๔	การสังเกตพื้นฐานของทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอบของนิสิตชาย	๓๘
๕	ค่าประสิทธิผลสัมพัทธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ จากนิสิตชาย	๓๙
๖	การสังเกตพื้นฐานของทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอบ ของนิสิตหญิง	๔๐
๗	ค่าประสิทธิผลสัมพัทธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ จากนิสิตหญิง	๔๑
๘	การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนิสิตชาย กับนิสิตหญิง	๔๒
๙	การเปรียบเทียบความแตกต่างของวินัยในตนเอง ระหว่างนิสิตชาย กับนิสิตหญิง	๔๓
๑๐	การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ระหว่างนิสิตชาย กับนิสิตหญิง	๔๔

๑๑	การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการสอบ ระหว่างนิสิตชาย กับนิสิตหญิง	๔๕
๑๒	การสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนิสิตที่ผูกครองอาชีพที่แตกต่างกัน	๔๖
๑๓	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อตรวจสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อ อาชีพครู ระหว่างนิสิตที่ผูกครองอาชีพที่แตกต่างกัน	๔๗
๑๔	การสถิติพื้นฐานของวินัยในตนเอง ระหว่างนิสิตที่ผูกครองวินัยที่แตกต่างกัน	๔๘
๑๕	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อตรวจสอบความแตกต่างของวินัยในตนเอง ระหว่างนิสิตที่ผูกครองอาชีพที่แตกต่างกัน	๔๙
๑๖	การสถิติพื้นฐานของผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ระหว่างนิสิตที่ผูกครองอาชีพ แตกต่างกัน	๕๐
๑๗	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อตรวจสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ ในการเรียน ระหว่างนิสิตที่ผูกครองอาชีพที่แตกต่างกัน	๕๑
๑๘	การสถิติพื้นฐานของผลสัมฤทธิ์ในการสอบ ระหว่างนิสิตที่ผูกครองอาชีพ แตกต่างกัน	๕๒
๑๙	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อตรวจสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ ในการสอบ ระหว่างนิสิตที่ผูกครองอาชีพที่แตกต่างกัน	๕๓
๒๐	การคำนวณหาความเบี่ยงเบนของแบบสอบถามทัศนคติต่ออาชีพครู	(๒)
๒๑	การคำนวณหาความเบี่ยงเบนของแบบสอบถามวินัยในตนเอง	(๓)

บทที่ ๑

บทนำ

บทนำ

คุณภาพของประชาชนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งที่มีผลโดยตรงต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศ และคุณภาพของประชาชนในประเทศใดประเทศหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาของประชาชนในประเทศนั้น เนื่องจากระดับการศึกษาของชนส่วนใหญ่ในประเทศเป็นเครื่องแสดงถึงความเจริญทางปัญญาของประชาชนนั่นเอง (ฤกษ์ดี วินกันสนธิ, ๒๕๑๕ : ๑) ซึ่งวิจิตร กรีสระอาน (๒๕๑๓ : ๒๔) กล่าวว่าการศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นตัวจักรสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource) เพื่อให้ได้มาซึ่งกำลังคน (Man Power) ตามความต้องการของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

สำหรับประเทศไทย ประชากรส่วนใหญ่มีระดับการศึกษายู่ในเกณฑ์ต่ำสูงมาก รายได้ของประชากรแม้จะกำลังเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ก็ยังต่ำกว่าประเทศอุตสาหกรรมอื่น ๆ วาเลสดีลีเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๐ รายได้เฉลี่ยของประชากรหัวประเทศประมาณคนละ ๓,๐๔๔ บาท ต่อปีเท่านั้น ด้วยเหตุนี้ หากต้องการให้บ้านเมืองเจริญก้าวหน้ารวดเร็วก็ต้องส่งเสริมให้ประชากรส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาสูงขึ้น (สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ, ๒๕๑๑ : ๑) เพราะในแง่เศรษฐกิจดีว่าการศึกษามีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพในการผลิตของประเทศ ทั้งพระบรมราชาไมตรีของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (พระบรมราชาไมตรี, ๒๕๑๓) ในงานพระราชทานปริญญาบัตร แก่นิสิตและนักศึกษา ณ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ ซึ่งทรงอ้างถึงความสำคัญของการศึกษาไว้ว่า " ... งานทางการศึกษาเป็นงานสำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของชาติ เพราะความเจริญหรือความเสื่อมของชาติขึ้นอยู่กับการศึกษาของพลเมืองเป็นส่วนใหญ่ ... "

บุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการศึกษาก็คือ "ครู" เพราะเป็นผู้ที่มีหน้าที่วางรากฐานการศึกษาแก่ชนรุ่นใหม่นี้มีความรู้ มีพละนาบยี้ มีความสามารถในการประกอบอาชีพอันเป็นกำลังทาง

เศรษฐกิจ เป็นการประพจน์ที่ รู้จักทำเนิชีวิตของตนให้เหมาะสมกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ และ การเมืองที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ดังนั้นการผลักดันให้ไปถูกภาพเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวจึงมีความ จำเป็นอย่างยิ่ง

การที่จะทำงานสิ่งใดให้เป็นผลสำเร็จนั้น แต่ละคนจะต้องมีทั้งความรู้ ทักษะ และ ทัศนคติองานนั้นเป็นอย่างดี (สาโรช บัวศรี, ๒๕๔๔ : ๑๖) ชนาสาธานี (Anastasi, 1965 : 430) มีความคิดว่า การศึกษาที่ขึ้นอยู่กับการความสามารถทางอันสติปัญญาแต่เพียง อย่างเดียว แต่ยังเกี่ยวข้องกับความสามารถทางการเรียนของบุคคล รวมทั้งหมดที่ประกอบขึ้น เกี่ยวข้องกับสติปัญญาด้วย เช่นสภาพทางสังคม สิ่งแวดล้อม ขนบธรรมเนียมประเพณีของครอบครัว และรายได้ของครอบครัว เป็นต้น หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าปัจจัยแปรที่เกี่ยวกับ สภาพแวดล้อม

(Environmental Variables) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อการ เรียนรู้ของบุคคล ซึ่งได้แก่สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สถานการณ์ และสภาพที่ต้งเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่น (Garry, 1957 : 14 - 16) กลุ่มที่ประสบความสำเร็จ เป็นกลุ่มที่ได้รับการศึกษาคดี เป็นคนฉลาด มีความสามารถ ทางสติปัญญา มีความคิดสร้างสรรค์ ให้ความร่วมมือ มีเหตุผล มีความเชื่อถือตนเอง มีความ เคารพากรุณา มีผลงาน มีความรับผิดชอบ มีความมั่นคงมั่นใจเสมอ (พรพิมล เฟื่องศรีทอง, ๒๕๑๕ : ๓๑) ตรงกับที่โซเร็นสัน (Sorenson, 1948 : 123) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การที่บุคคลแต่ละ คนจะประสบความสำเร็จในกิจการใดกิจการหนึ่งมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง อาทิ เขาว่าแต่กาย ใจหรือใจ แรงจูงใจ และทัศนคติ ในบรรดาปัจจัยเหล่านี้ ทัศนคตินับเป็นปัจจัยสำคัญ ประการหนึ่งซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพฤติกรรมกรเรียนการสวดของครู ซึ่งที่เราจะการสวดจะเป็นไปในรูปแบบไหน ส่วนหนึ่งจะขึ้นอยู่กับทัศนคติของครูด้วย ดังเคยพบ เห็นว่า บุคคลแม้จะมีความรู้ ความสามารถดีสักปานใด แต่หากมีทัศนคติที่ไม่ดีต่ออาชีพของตนแล้ว ย่อมจะทำหน้าที่ของงานในวิชาชีพนั้น ๆ ได้ไม่ดีเท่ากับบุคคลที่มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพของเขา เราจะระมัด ระวังมุ่งหมาย ทำดี และความตั้งใจในการทำงานแก่กัน (สมสมัย พิกุลกัน, ๒๕๑๓ : ๔) นั่นคือ ถ้าหากครูผู้สอนมีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพของตน ก็ย่อมจะปฏิบัติหน้าที่ของงานอย่างภาคภูมิใจ และ มุ่งในการสอนของงานให้บรรลุผล พร้อมทั้งจะรู้จักใช้เวลาในการเป็นครู ในทางตรงกันข้าม ถ้าครูมีทัศนคติที่ไม่ดีต่ออาชีพของตน ก็ย่อมจะไม่เต็มใจที่จะประกอบอาชีพให้ก้าวหน้า ไม่ชวนชวน

ที่จะทำงานในหน้าที่ของครอบครัวที่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นอุปสรรคในการพัฒนาการศึกษาของ
ชาติเป็นอย่างมาก (ชารี, รัฐสโณกฤษฎี, ๒๕๑๓ : ๒) ฉะนั้นบุคคลที่จะประกอบอาชีพครูและ
ไ้ซึ่งถือว่าเป็นครูที่ถูกต้องตามความมุ่งหมายของการผลิตครู จึงควร เป็นบุคคลที่มีทัศนคติที่ก่อ
ตัวดี

ทุก ๆ ไป ทัศนคติของบุคคลนับเป็นพื้นฐานของการกระทำ หรือการปฏิบัติ การกิจ
ในสถานการณ์ต่าง ๆ (ปรีชา ธรรมมา, ๒๕๑๖ : ๑๑) ม.ล. กุญ งามสาย (๒๕๑๔ : ๔๔๔)
ได้กล่าวไว้ว่า ทัศนคติอาจเกิดขึ้นแก่บุคคล โดยการรับรู้จากความรู้ที่ตนมีอยู่เฉพาะกับ
ภาวะและประสบการณ์อันหนึ่ง ๆ กล่าวคือให้เห็นว่า "บุคคลถ้าได้เรียนรู้ และได้รับการฝึกฝน
อบรมในทางใดแล้ว ย่อมจะมีทัศนคติต่อสิ่งนั้น แต่จะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับ การได้เรียนรู้และการได้
ฝึก" นักการศึกษาเชื่อว่า สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลมากที่สุดต่อบุคลิกภาพของ เด็กก็คือสภาพครอบครัว
อิทธิพลของความเชื่อ ความเชื่อคือ ความคิดเห็น ความนิยมของครอบครัวเป็นอย่างไร เด็ก
ก็จะต้องรับมรดกเหล่านั้นเป็นพื้นฐานอยู่ในวิถีชีวิตประจำวัน เพื่อรับสิ่งต่าง ๆ จากเพื่อน จาก
สังคมต่อไป ด้วยเหตุนี้จึงกล่าวได้ว่า ครอบครัวมีอิทธิพลยิ่งต่อบุคลิกลักษณะของบุคคล (ทวน
กรีนวาล, ๒๕๑๑ : ๒) นั่นคือครอบครัวมีบทบาทสำคัญยิ่งในการ เสริมสร้างทัศนคติ และบุคลิกภาพ
ให้แก่บุคคล

บอยกิน (Boykin, 1960 : 9 - 19) ได้แบ่งความนึกเห็นเกี่ยวกับการที่เด็ก
บกพร่องขณะที่ยังเด็ก ไม่ได้เป็นเพราะขาดความรู้ หรือประสบการณ์ใด ๆ แต่เป็นเพราะองค์
ประกอบบางอย่าง เช่น การระลึกถึงอดีต การบ่งชี้ในแวบแรก ความรู้สึกที่รับผิดชอบ ความ
วิตกกังวล ที่ส่วนทำให้เกิดความบกพร่องขณะที่ยังเด็ก

ละเมียด ลินฮักม (ปรีชา วิวัฒนานนท์, ๒๕๑๔ : ๓) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของ
การฝึกสอนในสถาบันฝึกหัดครูไว้ดังนี้

๑. เพื่อให้เด็กเรียนฝึกสอนได้มีโอกาสทดลองหลักการ และวิธีการสอนต่าง ๆ ที่เรียนรู้
จากสถานฝึกหัดครู และจากตำราวิชาการศึกษา

๒. เพื่อให้เด็กเรียนฝึกสอนมีความสามารถในการสอน

๓. เพื่อให้เด็กเรียนฝึกสอนมีความสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งได้แก่ครูผู้ร่วมงาน
ตลอดจนเด็กซึ่งเป็เด็กเรียนในชั้น

๔. เพื่อให้เด็กเรียนฝึกสอนมีความสามารถในการศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติ ความเจริญ
เติบโต ตลอดจนการ เรียนรู้ของเด็ก อันจะช่วยให้การ เป็นครู เป็นไปอย่างดี

๕. เพื่อให้เด็กเรียนฝึกสอนได้เห็นความสำคัญและคุณค่าของตนเอง ทั้งในการ สอนและ
การอยู่ร่วมกับเด็ก

๖. เพื่อให้เด็กเรียนฝึกสอนเข้าใจถึงหน้าที่ของครูที่ต่อสังคม

๗. เพื่อให้เด็กเรียนฝึกสอนมีโอกาสศึกษาการจัด และการบริหารโรงเรียน

๘. เพื่อให้เด็กเรียนฝึกสอนมีโอกาสได้เพิ่มปัญหาที่แท้จริงของโรงเรียน และรู้จักวิธีการ
แก้ไขปัญหานั้นๆ

๙. เพื่อให้เด็กเรียนฝึกสอนได้รับประสบการณ์ในการ สอน และการปกครอง

๑๐. เพื่อให้เด็กเรียนฝึกสอนเกิดความมั่นใจในหน้าที่ของครู

• จุดมุ่งหมายใหญ่ของการฝึกสอนก็คือ การเตรียมตัวบุคคลที่จะไปประกอบอาชีพครูใน
งานที่ผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอนจึงเป็นเกณฑ์หนึ่งที่สามารถตัดสินได้ว่า บุคคลผู้นั้นมีการเตรียมพร้อม
ที่จะเป็นครูที่ดีได้เพียงใด •

อธิบดีกรมการฝึกหัดครู (สาริน บัวศรี, ๒๕๑๐ : ๗) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมาย
ของชีวิตนักเรียน นิสิต นักศึกษาฝึกหัดครูไว้ประการหนึ่งว่า จะต้องพยายามสร้างสปีในกิจวัตร
คุณธรรม กิจวัตร และวัตรธรรมขึ้นในใจของตนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ นั่นก็จะต้องเป็นผู้
ที่สามารถบังคับจิตใจของตนเองให้อยู่ในระเบียบได้อย่างเคร่งครัด เพื่อที่จะเป็นแบบอย่างของ
นักเรียนต่อไป

จากเหตุผลและความกตเห็นต่าง ๆ ข้างต้น ทำให้ทราบว่าคุณลักษณะที่สำคัญหนึ่งของการ
เป็นครู ก็จะต้องเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู และความสามารถในการควบคุมจิตใจของตนเอง
ได้ ดังนั้นจึงน่าจะได้มีการวิจัยหาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์
ในการเรียนและการสอนของนิสิตที่ทำการฝึกสอนว่ามีความเกี่ยวข้องกับมากน้อยเพียงใด อันจะนำไป
เป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายในการศึกษากันทั่ว

๑. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพการงาน วิสัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและการสอน
๒. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่ออาชีพการงาน วิสัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและการสอน ของนิสิตที่ปีแรก และอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน
๓. เพื่อสร้างแบบสอบถามวัดทัศนคติต่ออาชีพการงาน

ความสำคัญของการศึกษากันทั่ว

ผลจากการศึกษากันทั่วนี้จะเป็แนวทางให้ทราบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชีพการงาน วิสัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ในการสอน และทำให้ทราบว่า เพศ และอาชีพของผู้ปกครอง มีผลต่อทัศนคติต่ออาชีพการงาน วิสัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ในการสอนหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาการสมัครคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาในวิทยาลัยวิชาการศึกษา ได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังจะเป็แนวทางในการพิจารณาปัญหาวิทยาลัยวิชาการศึกษาให้เบ็ดเสร็จและเหมาะสมที่จะเป็นครูที่ใฝ่ในอนาคต ซึ่งจะเป็ผลในการส่งเสริมพัฒนาการศึกษา และการพัฒนาประเทศ

ขอบเขตของการศึกษากันทั่ว

๑. กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษากันทั่วนี้จะกระทำกับนิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาชั้นปริญญาตรี ที่ทำการฝึกสอนในภาคเรียนที่ ๑ และ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๒ จำนวน ๓๐๐ คน จำแนกออกเป็นชาย ๑๐๐ คน หญิง ๑๐๐ คน

๒. ตัวแปรในการศึกษา

ตัวแปรในการศึกษา ผู้วิจัยแบ่งการศึกษากันทั่วเป็น๓๐๐ ๑ ดังนี้

ตอนที่ ๑ หากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ทั้ง ๓ คือ

ทัศนคติต่ออาชีพการงาน

วิจัยในตนเอง

ผลสัมฤทธิ์ในการ เรียน

ผลสัมฤทธิ์ในการ สอน

ตอนที่ ๒ เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วิจัยในตนเอง
ผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนและการสอน ของนิสิตที่มีเพศ และอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน

เอกสารวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

๑. ทัศนคติต่ออาชีพครู

ทัศนคติเป็นคุณลักษณะหนึ่งของบุคลิกภาพที่สร้างขึ้นได้ เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดลอมต่าง ๆ ถึงขั้นทัศนคติจึงเป็นองค์ประกอบอันสำคัญยิ่งที่จะก่อให้เกิดบุคคลประสบความสำเร็จ หรือความจับใจในหน้าที่การงานหรือในอาชีพของตน หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า ทัศนคติบ่งชี้ถึงความรู้สึก หรือทัศนคติที่มีต่อกระบวนการ ความรู้สึกหรืออารมณ์และพฤติกรรมของบุคคลที่กระทำต่อสิ่งใด ๆ ด้วย (เกรียง สุวามณีย์, ๒๕๑๒ : ๒๔) ปัจจุบันนี้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ ในการสร้างแผนสอนต่าง ๆ มากมาย และกำลังเป็นที่สนใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งทัศนคติต่ออาชีพต่าง ๆ ในปี ค.ศ. ๑๙๖๔ จอห์น กิลดิส (Gillis, 1964 : 589) ได้ใช้เครื่องมือ ๒ ชนิดคือ Stern's Activities Index และ College Characteristics Index ทดสอบกับนักเรียนครู จำนวน ๑,๐๐๐ คน ซึ่งผลปรากฏว่า คุณลักษณะของครูในด้านการมีพาอาศัยกันเองทำให้เห็นอย่างชัดเจน ส่วนพฤติกรรมก้าวร้าว เสี่ยงภัย และการชวนชวชาญให้มีวิชาความรู้ปรากฏเด่นมากในนักเรียนกลุ่มนี้ เช่นเดียวกับ ทาคาโก เมอริ (Takako Mori, 1964 : 174 - 179) ได้วิจัยปัจจัยต่าง ๆ อันอาจจะก่อให้เกิดผลต่อการจูงใจในการมาเป็นครู โดยนำการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติทางวิชาชีพมาจัดเป็น ซึ่งจัดเป็นกลุ่มอายุ ๑๘๘ คน และหญิง ๑๒๘ คน เมื่อเปรียบเทียบระหว่างชายกับหญิง พบว่า ผู้ที่จะมีอาชีพครูที่เป็นหญิงมีทัศนคติที่ต่ออาชีพครูทางงานเสรีธุรกิจ และความรู้ทางอวัจนมากกว่าชาย และพบว่าทัศนคติที่ต่ออาชีพครูในทางคุณธรรม เสรีธุรกิจ ความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันระหว่างบุคคล

จรรยากรูเป็นแรงจูงใจให้ศึกษาที่พอควร ทั้งนี้จึงอาจกล่าวได้ว่า แรงจูงใจที่จะมาเป็นครูเป็นผลมาจากทัศนคติที่มีต่ออาชีพ และความภาคภูมิใจของตนเองที่ก่อการมาเป็นครู

ทัศนคติในการเรียน เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะทัศนคติในการเรียนที่ดีเป็นรากฐานที่สำคัญของการเรียน เป็นแนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความตั้งใจ อยากรู้อยากเห็นในวิชาที่ครูสอน และเอาใจใส่ ถึงถึงการเรียนอย่างแท้จริง นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจ และรู้สึกว่าการเรียนเป็นของสนุก น่ากระทำ และเมื่อผู้เรียนเกิดความพอใจในสิ่งที่เรียนก็ย่อมจะขวนขวายพยายามค้นคว้าหาความรู้ เปรียบพร้อมที่จะแก้ไขอุปสรรคต่าง ๆ ให้ผ่านไปด้วยดี เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ (เกตุพร เมฆรักขารัตน์, ๒๕๒๔ : ๔) ซึ่งบราวน์ และโฮลต์ซมาน (Brown and Holtzman, 1955 : 75 - 84) ได้สรุปผลการศึกษาของ ซิมมอน, แมทธิวส์ และโทเพอร์ (Symmon, Mathews and Toepfer) ที่พบว่า นักเรียนที่มีทัศนคติดีหาพบยาก แต่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกับ เป็นเพราะมีทัศนคติในการเรียน มีแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน

ความพึงพอใจในการสอนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้การสอนได้ผลดี แฟรงก์ (Frank, 1966 : 668 - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบถึงความพึงพอใจในการสอนของนักเรีที่มีคุณวุฒิปริญญาโทมหาวิทยาลัยแคนซัส โดยใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาการศึกษา ๑๐๓ คน สาขาธุรกิจ ๑๐๔ คน สาขาวิศวกรรมศาสตร์ ๓๓ คน และสาขาอื่น ๆ ปกติอีก ๒๒ คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ RANC Measure of Teaching Readiness เครื่องมือชุดนี้ใช้วัดความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่จำเป็นต่อการทำให้การสอนได้ผลดี ความคิดเห็นในบางสถานการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นและพบในชั้นเรียน ทัศนคติซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการสอน และความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมของมนุษย์ในการจัดการศึกษา ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มที่วัดได้ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๕ และนักเรีในสาขาวิชาการศึกษาที่มีความพึงพอใจในการสอนเหนือกว่าอีก ๓ กลุ่ม

ในประเทศไทย แวลจันท์ ทิมมิงส์ (Walsham Timmins, ๒๕๑๓ : ๑๔) ได้วิจัยเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพครูของครูที่เป็นครูกับนิสิตฝึกหัดครูในระชนกร - ชนบุรี ปรากฏว่า

ทัศนคติต่ออาชีพครูระหว่างครูชายและครูหญิง ครูโรงเรียนรัฐบาลกับครูโรงเรียนราษฎร์ไม่แตกต่างกัน แต่พบความแตกต่างของทัศนคติต่ออาชีพครูระหว่างครูปริญญากับนิสิตฝึกหัดครู ต่อมา ธรรมชัย วิทักษ์ (๒๕๑๓) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก คณะแผนกวิชาครูในการเรียน และทัศนคติต่ออาชีพครู โดยใช้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียน ป.๖. ในสถาบันฝึกหัดครูส่วนกลาง ๗ แห่ง จำนวน ๒๕๐ คน แต่ปรากฏผลว่าไม่พบความแตกต่างของความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน ถึงกล่าวข้างต้น

นอกจากนี้ ธารี รังสีโยกฤษฎ์ (๒๕๑๓) ได้ใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่ออาชีพครู แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของออสกู๊ด (Osgood) จำนวน ๒๕ ข้อ ศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนฝึกหัดครู ป.๖. และ ป.๗. จำนวน ๓๗๕ คน จากสถาบันฝึกหัดครูส่วนกลาง ๗ แห่ง พบว่านักเรียน ป.๖. และ ป.๗. มีทัศนคติต่ออาชีพครูแตกต่างกันในเรื่องความพึงพอใจ นั่นคือในอาชีพ อาชีพครูเป็นอาชีพที่ใคร ๆ ก็อยากเป็น และความก้าวหน้าในอาชีพ เมื่อแยกเปรียบเทียบเพศชายและหญิงพบว่านักเรียนฝึกหัดครูแตกต่างกัน จากผลการวิจัยดังกล่าวสรุปได้ว่า ทัศนคติต่ออาชีพครูในทางที่ดีน่าจะเป็นผลทำให้ครูมีความเต็มใจในการสอน และประสบผลสำเร็จในการสอนเป็นอย่างดี

๒. วินัยในตนเอง

วินัยในตนเองเป็นคุณลักษณะหนึ่งทางบุคลิกภาพที่นิยามได้ยาก ได้มีผู้พยายามให้ความหมายไว้ดังนี้

พรพิณ เวียงศรีทอง (๒๕๑๕ : ๒๕๓) กล่าวว่าวินัยในตนเอง หมายถึงความสามารถในควบคุมสิ่งที่ควบคุมตนเองได้ ทั้งในคำแสร้งและพฤติกรรม ผู้ที่มีวินัยในตนเองจะเป็นบุคคลที่รู้จักกาลเทศะ เคารพและเอาใจใส่ต่อสังคม เป็นผู้ที่มีระเบียบและปฏิบัติกา กฏของสังคม

กู๊ด (Good, 1959 : 676) ได้กล่าวว่าวินัยในตนเอง หมายถึงการบังคับควบคุมพฤติกรรมของบุคคล ไม่ให้ขัดกับนโยบายภายนอก หากหมายถึงบังคับโดยอำนาจภายในบุคคลนี้เอง และเป็นอำนาจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้หรือการยอมรับในกฎเกณฑ์ใดข้อหนึ่ง ซึ่งทำให้บุคคลสามารถควบคุมบังคับพฤติกรรมของตนเองได้

วินเซนต์ (Vincent, 1961 : 42 - 43) ได้กล่าวถึงความหมายของวินัยแห่งตนไว้ว่า ความมีวินัยแห่งตน หมายถึง การที่บุคคลไม่กระทำการใด ๆ อันจะเป็นผลให้เกิดความยุ่งยากวุ่นวายในตนเอง ในอนาคต หรือการไปเข้ายุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัว และวิถีชีวิตของบุคคลอื่น รวมทั้งหมายถึง การที่บุคคลกระทำสิ่งที่ตนไม่อยากจะทำ แต่การกระทำนั้นช่วยให้ความก้าวหน้าและการและสิทธิของบุคคลอื่นได้รับการตอบสนอง หรือกระทำให้สิ่งอันเป็นผลให้ผู้อื่นประสบผลสำเร็จในชีวิต

ออสซูเบล (Ausubel, 1965 : 189 - 190) ได้กล่าวถึงวินัยไว้ว่า " ... เป็นความจริงที่ว่าแบบของวินัยที่โตผลและมั่นคงซึ่งเรากำลังการให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลคือ วินัยแห่งตนที่มีรากฐานมาจากการควบคุมภายในและภายนอกตน การควบคุมภายนอกเช่น การดูแลที่สม่ำเสมอ การบังคับ และการลงโทษรวมทั้งความหมายในตัวเองอย่างเพียงพอ แต่จะช่วยให้เกิดวุฒิภาวะที่แข็งแรงเล็กน้อยเท่านั้น ... "

จากนิยามเหล่านี้แสดงว่า วินัยในตนเองเป็นสิ่งที่บุคคลได้รับมาจากสิ่งแวดล้อมภายนอก รวมทั้งสังคมที่สังกัดอยู่ วินัยเป็นคุณลักษณะของการพัฒนาระบบภายในตนเอง หรือการควบคุมภายในตนเอง ซึ่งแต่ละบุคคลพัฒนาไปตามการรับรู้ของตน โดยบางครั้งก็ได้รับมาจากบุคคลอื่น โดยการกำหนดว่า เด็กจะเป็นอย่างไรต่อไปนั้น การควบคุมจากภายในตนเองสำคัญกว่าความต้องการ การบ่งชี้ และการยอมรับของบุคคลอื่นที่เกี่ยวกับการแสดงออกของเด็ก (Hopkins, 1955 : 260 - 261)

วินัยในตนเองเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งที่จะทำให้บุคคลประสบผลสำเร็จในการทำงานเนื่องมาจากความตั้งใจจริง มุ่งมั่น พยายาม ดังที่ ฟิลลิส (Phyllis, 1965 : 5764 - A) ได้นำแบบสอบถาม Gullford Zimmerman Temperament Survey (GZTS) ที่เกี่ยวกับนักเรียนฝึกสอน พบว่า ความสามารถในการควบคุมตนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอน กล่าวคือ นักเรียนที่ไ้เกรด A จากการฝึกสอน และไ้เกรด A จากอาจารย์ที่เลี้ยง จะได้คะแนนสูงในคุณลักษณะด้านการควบคุมตนเอง และความรอบคอบ ในปี ค.ศ. ๑๙๖๑ กูกและคณะ (Cook, 1961 : 865 - 872) ได้ใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) กับคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจ Edwards Personal Preference Schedule (EPPS) และ GZTS

ปรากฏผลว่า คุณลักษณะต่าง ๆ ที่จะนำไปใช้เป็นตัวเกณฑ์ในการคัดเลือกนักเรียนฝึกหัดครู คือ ความ
สุภาพเรียบร้อย ความเชื่อถือได้ เป็นผู้มีความรู้ เป็นผู้ปฏิบัติภาระเบี่ยงขว้างกับ สามารถควบคุม
อารมณ์ของตนเองได้ และเป็นผู้ที่ไม่หลบเลี่ยงงาน ผลที่ได้นี้สอดคล้องกับ ไบเยอร์ (Myers,
1960 : 235) ซึ่งใช้วิธีให้สมาชิกที่เป็นครูออกแบบสำรวจคุณลักษณะที่ของครู เพื่อใช้เป็นเกณฑ์
คัดเลือกนักเรียนฝึกหัดครู ได้คุณลักษณะ ๔ ประการ คือ

๑. คุณสมบัติทั่วไปดี
๒. มีความพร้อมที่จะเรียน
๓. เป้าสงค์ที่ชัด
๔. ควบคุมอารมณ์ได้

นอกจากนี้ โซโลแมน (Soloman, 1967 : 140) พบว่า ครูที่ประสบความสำเร็จ
จะต้องมีความคงที่ทางอารมณ์ สามารถควบคุมพฤติกรรมของตนเองให้เป็นไปตามระเบียบซ้ำกับ
ได้ ซึ่งแสดงถึงความเป็นผู้ที่วินัยในตนเอง

วินัยในตนเอง คือการควบคุมเข้าข้าง และมุ่งทางตามจิตใจ รวบรวมการยึดถือใน
สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างแน่วแน่ที่คง จากการศึกษานี้ของ เวลเคอร์ (Welker, 1972 : 7238 - B)
ได้ศึกษาพบว่า พวกที่มีความเชื่ออำนาจภายในตนเอง ทั้งหญิงและชายจะมีสัณฐานว่า ควบคุม
อารมณ์ทุกข้อดีกว่า มีความผิดปกติในการปรับตัว (Maladjustment) น้อยกว่า วิกฤตกังวล
และสิ่งเหล่านี้มากกว่าพวกที่มีความเชื่ออำนาจภายนอก ที่ระมัดระวังน้อยกว่า .๐๐ ในด้านความ
แตกต่างระหว่างเพศ พบว่า จักรวรรดิ (๒๕๑๕ : ๓๖ - ๓๗) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง
ความอยากรู้ อยากเห็น หักกันกับแบบเชื่ออำนาจภายใน - ภายนอกตน และความสามารถในการต้าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และประถมศึกษาปีที่ ๗ พบว่า เด็กหญิงในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ มีความ
เชื่ออำนาจภายในตนเองสูงกว่าเด็กชาย ซึ่งผลที่ได้นี้ตรงกับ ฮาเรเชอร์น เมย์ และบอลเลอ
(Caineichael, 1954 : 1099 -1100) ได้ศึกษาพบว่า เด็กหญิงที่มีความควบคุมตนเองสูงกว่า
เด็กชาย

องค์ประกอบภายนอกที่มีอิทธิพลต่อวินัยในตนเองของบุคคลอย่างหนึ่งก็คือ บิการมารดา และถึงแม้ว่าเธอจะรวบรวมทั้งการอบรมเลี้ยงดูและวัตรธรรมในสังคมนั้น (John F. Oates, 1963 : 76) ทอดด์ (Doyle, 1961 : 361) กล่าวว่าความเป็นพ่อแม่ที่ดีเป็นวิถีทางของชีวิตหนึ่งเริ่มมาเมื่อก่อน และจะพัฒนาอย่างช้า ๆ ในระยะเริ่มแรกของชีวิต บิการมารดาที่มีวินัยในตนเองจะเป็นผู้ให้ตัวอย่างแก่เด็กทั้งโดยการกระทำ การพูด และความรู้สึก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการเกิดของวินัยในตนเอง

เฮนรี่ (ละเอียดยุคเกิด, ๒๕๓๓ : ๘) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะต่าง ๆ ของบุคลิกภาพกับผลสำเร็จในการฝึกสอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยมินเนโซตา (Minnesota) และใช้แบบสอบถามหลายอย่าง โดยใจแบบสอบถามของ Cattell's Sixteen Personality Factor Questionnaire (Forms A และ B) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐมินเนโซตา (Minnesota) จำนวน ๗๕ คน ปรากฏผลว่านักศึกษามหาวิทยาลัยที่ประสบผลสำเร็จในการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะมีความรู้ดี และมีความกระตือรือร้น ซึ่งวิกกินส์ (Wiggins, 1971:289) ได้อ้างถึงผลการศึกษาของโก (Gough) ที่ศึกษาเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง หรือที่เรียกว่าวินัยแห่งตนของผู้ที่มีปัญหาด้านการประพฤติ ๔ กลุ่มว่า ผู้ที่มีระดับของวินัยแห่งตนสูง จะมีความรับผิดชอบมากกว่า ไม่กังวล ๐ มีความอดทนมากกว่า มีเหตุผลที่จำเป็นของตนเอง และมีความยืดหยุ่นในความคิดและพฤติกรรมทางสังคม

จากผลการค้นคว้าเหล่านี้ แสดงให้เห็นว่า วินัยในตนเองมีส่วนสัมพันธ์กับเพศ อาชีพ ขาดการอบรมครู และผลสัมฤทธิ์ในการสอนของนักเรียนฝึกหัดครู

๓. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและการสอน

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้สนใจของประกอบต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยอมรับว่า การที่บุคคลมีระดับวินัยดีเท่ากันก็มิได้หมายความว่าระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากัน เพราะการที่บุคคลจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้ก็ขึ้นอยู่กับความ

กับองค์ประกอบทางท้านสติปัญญา (Intellectual Factor) และองค์ประกอบทางท้านที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non - Intellectual Factor) (กมลเพชร จักรกุกกุล, ๒๕๑๕ : ๑๑) ปัจจุบันได้มีการศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่ผลิตผลก่อนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนการสอนกันมาก โดยเฉพาะงานด้านสติปัญญา เทต ลักษณะบุคลิกภาพ หรือองค์ประกอบทางสังคม เช่น ฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม ภาวที่ใจ ลักษณะความเป็นอยู่ทางครอบครัว และสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ทั้งที่ กิมเบล (Kimbel, 1965 : 5765 - 5766) ได้ศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของนักศึกษาฝึกสอน และความสำเร็จในการฝึกสอน โดยทำการศึกษากับนักศึกษาฝึกสอนระหว่างวิทยานิพนธ์ เทตเท็กซ์ ซึ่งฝึกสอนในระหว่างภาคฤดูร้อน ปี ๑๙๖๔ จำนวน ๑๔๔ คน และใช้แบบสอบถามรวม ๓ ฉบับ ให้นักศึกษาเป็นผู้ตอบ ๒ ฉบับ และอาจารย์ผู้ฝึกสอนเป็นผู้ตอบอีก ๑ ฉบับ พบว่า ตัวประกอบทางท้านบุคลิกภาพและบุคลิกภาพต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับอย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ในการสอน ซึ่งสอดคล้องกับที่ โจนส์ มาร์กาเรต (Margaret, 1956 : 153-180) ได้เสนอความคิดเห็นจากผลการวิจัยของเธาว์ว่า การที่จะแบ่งครูออกเป็นครูที่ดีและครูที่ไม่ดีนั้น สามารถแบ่งได้ด้วยเกรดเฉลี่ย (G.P.A.) ในวิชาชั้น และเกรดเฉลี่ยในทางการสอน

บรูโน (Bruno, 1970 : 660 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเกรดสะสมเฉลี่ยกับความสำเร็จในการฝึกสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตฝึกสอน จำนวน ๔๕๐ คน ปรากฏว่า เกรดสะสมเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในการฝึกสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ตามมา รัสเซล (Russell, 1971 : 137 - 143) ได้ทำการศึกษามูลนิธิภาพของครูผู้ฝึกสอนในประเทศเคนยา (Kabeve) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักศึกษาวิทยาลัยแควบี จำนวน ๒๕ คน เป็นหญิง ๒๒ คน ชาย ๔ คน และมีอายุอยู่ระหว่าง ๑๕ - ๑๙ ปี เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ Maudsley Personality Inventory, Cattell's 16 Personality Factor Test Form C และเกรตปลายเทต ซึ่งประกอบด้วยคะแนนจากการฝึกสอน และคะแนนในวิชาที่เรียน ผลจากการวิเคราะห์ด้วย t - test และ Correlation พบว่า ความสามารถในการสอนหรือความสำเร็จในการสอน มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบเก็บตัว และการไม่ประสบความสำเร็จในการสอนจะมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพแบบแสดงตัว

สิ่งที่สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาได้อีกประการหนึ่งก็คือ คะแนนจากการสอบ
กักเลียด ฤกษ์ดี วินัยเดโช (๒๕๑๔) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบกักเลียดและ
คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน ๔๘๒ คน โดยจำแนกตาม
วิชาเอก ผลของการวิจัยปรากฏว่า คะแนนแบบทดสอบกักเลียดมีความสัมพันธ์ทาง
การเรีนกับความสัมพัธ์กับคะแนนเฉลี่ยสะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ และปีความสัมพัธ์ สูงสุดกับ
คะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ผลนี้ได้นำมาถ่วงถ่วงกับการวิจัย
ของสงวน จักกะ (๒๕๑๔) ซึ่งทำการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบกักเลียด คะแนน
จากแบบทดสอบจิตภาพผล และผลการเรียนของนักเรียนฝึกหัดครูชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา
โดยใช้คะแนนเฉลี่ยสะสม ๕ ภาคเรียนแรกเป็นเกณฑ์ พบว่า แบบทดสอบกักเลียดประเภท
ผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการมีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ยสะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑
ต่อมา เสริมศักดิ์ วิภาคารักษ์ (๒๕๑๔) ทำการวิจัยเรื่ององค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จ
ผลทางการศึกษาของนิสิตปริญญาตรีทางการศึกษา ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๓๖ คน โดยการ
ใช้คะแนนเฉลี่ยสะสมเป็นเกณฑ์ และใช้ตัวพยากรณ์ ๑๕ ตัว พบว่าความสัมพันธ์สูงสุดเท่ากับ
.๓๕๔ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคะแนนจากการสอบกักเลียด และคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์กัน

คุณลักษณะของครูอันได้แก่บุคลิกภาพที่เหมาะสมในตำแหน่ง ๆ เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ครู
ประสบความสำเร็จในการสอน วัฒนา ปิยะวาท (๒๕๑๑) ได้ทำการสำรวจคุณลักษณะของ
ครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา - สมุทรปราการ การหาเหตุการณ์กรรมกรรม (The Critical Incident
Technique) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ ครูที่สอนในโรงเรียนรัฐบาลระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
จำนวน ๑,๔๐๖ คน จากโรงเรียน ๕๓ โรงเรียน เก็บเหตุการณ์กรรมกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
จากการศึกษาพบว่า คุณลักษณะของครูที่มี ๕ ประการ คือ ส่งเสริมให้กำลังใจ ยกย่องและ
ชมเชยนักเรียน เมตตากรุณา การสอนดี ให้คำปรึกษาหารือแก่เด็กนักเรียน มีเหตุผลเป็นประชา
ติปไตย มีความซื่อสัตย์ตรง มีบุคลิกภาพดี ดูแลการแก่นักเรียน มีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน
ซึ่งคุณลักษณะที่สำคัญยิ่งก็คือ การสอนดีและมีเหตุผลเป็นประชาติปไตย ในปีการศึกษา ๒๕๑๒
ละเวียง บุญเกิด (๒๕๑๓) ได้ทำการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ ๑ เป็นนักศึกษาระดับ ป.กศ.สูง ปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๒ ของ วิทยาลัยครูจันทระเกษม จำนวน ๒๐๕ คน เป็นนักศึกษาที่มีความรู้ บ.ศ. ๕ จำนวน ๑๐๐ คน และมีความรู้ ป.กศ. ด้าน จำนวน ๑๐๕ คน ผลการศึกษาค้นคว้า นักศึกษาวางใจในการฝึกสอนดีกว่านักศึกษาดูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๐.๐๑ ส่วนนักศึกษาที่มีผลการฝึกสอนต่างกัน มีคุณลักษณะของครูไม่แตกต่างกัน หรือผลการฝึกสอนสูงหรือต่ำ มีใจเป็นเกรงใจถึงคุณลักษณะของครูที่เข้าประกวด

การนำใจในการสอนสามารถคาดคะเนได้จากผลสัมฤทธิ์ระหว่างที่ทำการฝึกสอนอยู่ ปรีชา พิศุขนามนท์ (๒๕๑๔) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียน การปรับตัว ความตั้งใจ ระดับความมุ่งหวัง และความวิตกกังวลในการฝึกสอน กับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอน ของนักเรียนฝึกหัดครูส่วนกลาง พบว่า ในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นหญิง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน การปรับตัวในการฝึกสอน มีความสัมพันธ์กับเป้าหมายกับเกณฑ์ คือ ผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ สำหรับความ วิตกกังวลในการฝึกสอนกับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอนนั้นแนวโน้มว่าจะสัมพันธ์กันในทางลบ

จากผลการวิจัยทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและการสอนจะเป็นผล มาจากท่าทีความรู้ฝึกหัดที่มีต่ออาชีพครู อันจะเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้บุคคลมีความต้องการผลสัมฤทธิ์ มากขึ้น และได้รับผลสำเร็จในการทำงานด้วย รวมถึงลักษณะและบุคลิกภาพของการที่จะเป็นครู นั้นเกิด เหตุที่แตกต่างกัน เป็นผลให้ทัศนคติต่ออาชีพ วิถีในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ในการเรียน แตกต่างกันไป

๔. อาชีพของบุพการี

โดยทั่ว ๆ ไปสิ่งแวดล้อมนับว่ามีอิทธิพลต่อบุคคลมาก ในการที่บุคคลจะมีความรู้ฝึก ฝึกหัดต่อสิ่งใดนั้น นับเป็นผลจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดา มารดา ทั้งที่ประสาธน์ ผลักศิลา (๒๕๐๓ : ๑๔๔) ได้กล่าวถึงงานวิจัยของกรอมกรว่าไว้ว่า กรอมกรว่าให้ถือว่าเป็นกลุ่มทาง สังคมกลุ่มแรกที่บุคคลเป็นประสบการณ์ และมีความสัมพันธ์อยู่ตลอดเวลา กรอมกรว่าจึงมีอิทธิพลมากกว่า กลุ่มใด ๆ นอกจากนั้นในกรอมกรว่าอเมริกัน เซียร์และคณะ (R.R. Sears, E.E. Haccoby and H. Levine, 1957 : 470) ได้ค้นพบและรายงานไว้ว่า วิธีการเลี้ยงดูลูกมีผลกับเด็กของแม่

แต่ละคนได้มีลักษณะเฉพาะของตนเอง จึงอาจกล่าวได้ว่า ทุกลักษณะและควาเข้าใจของบุคคล
ย่อมเป็นผลมาจากการอบรมเลี้ยงดู และลักษณะกรรมกรว ทำให้เกิดมุกกลในกลุ่ปฐมภูมิ (Primary
groups) มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างสำคัญต่อการพัฒนาทัศนคติของเด็กในระยะแรก ๆ มุกกลใน
กรรมกรวได้ให้ทัศนคติที่เป็นพื้นฐานแก่เด็ก โดยเฉพาะทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับกานิยมทางสังคม
(เช่น คี ฟิลลิปส์, ๒๕๑๖ : ๑๐)

ในการวิจัยที่สนับสนุนว่ากล่าวข้างต้น กรีน (Welson B. Green, 1964.204) ได้ศึกษ
กับชาวนิโกร และอินเดียตะวันออกในทรินแดด พบว่า บิดามารดาที่มีอิทธิพลในการถ่ายทอดก
นิยมนานาง ๆ แก่บุตรหลานของตน ถึงแม้ว่ากานิยมบางอย่างจะเปลี่ยนแปลงไปบ้างเมื่อเด็กมี
ประสบการณ์อื่น แต่ว่ากานิยมดั้งเดิมของบิดามารดาจะยังมีอิทธิพลอยู่ แม้ว่ากรรมกรวมีบทบาท
ในการสร้างเสริมทัศนคติ และแบบของความประพฤติแก่เด็กเป็นอย่างยิ่ง (สุภัทรา ฤาฬ,
๒๕๑๔ : ๓๓)

ในปี ค.ศ. ๑๙๖๙ ลาเบลล์ (La Belle, 1969 : 1624 - A) ได้ศึกษาทัศนคติ
ในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเกรด ๕ เชื้อชาติอเมริกัน สเปน
ดัลเบิร์ตอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังเรียนในโรงเรียนรัฐบาล จำนวน ๔๔๒ คน
ในนิวเม็กซิโก แบ่งกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตัวแปร ๔ อย่าง คือ เชื้อชาติ ผลการเรียน อาชีพ
ของบิดามารดา และเพศ โดยใช้แบบทดสอบวัด Semantic Differential Instrument
ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่า ทัศนคติในการเรียนมีความสัมพันธ์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และสังคมทางกันทำให้มีทัศนคติในการเรียน
ต่างกัน นั่นก็คืออาชีพของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการเรียนของนักเรียนที่อยู่ในความปกครอง
จากรัฐ การส่งเสริมสนับสนุน การเอาใจใส่หรือให้ความอุปการะแก่บุตรหลานของตน
ชาพรา (Chapra, 1967 : 359 - 361) ได้ทำการศึกษาเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๖๙ เรื่องความ
สัมพันธ์ระหว่างอาชีพของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กเรียนในระดับ
มัธยมศึกษา จำนวน ๑,๓๔๕ คน จากโรงเรียนในเมือง ๒๒ โรง และชนบท ๖ โรง
โดยใช้แบบทดสอบทางจันสติปัญญา (Progressive Matrices Test) แบบ ๓๖ ส่วน

ทางด้านการจัดการของโรงเรียน และแบบทดสอบทางด้านการสังเกตและประเมินผล

(International Standard Classification of Occupation) จากแบบสอบถามที่
ได้แบ่งอาชีพของผู้ปกครองนักเรียนเป็น ๗ อาชีพ คือ อาชีพทางด้านการจัดการ อาชีพบริหาร
อาชีพเสมียนและนักบัญชี อาชีพนักเดินตลาดและธุรกิจย่อย อาชีพช่างฝีมือ อาชีพเกษตรกรรม
อาชีพกรรมกร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกี่ยวกับทางด้านการจัดการจะได้รับ
คะแนนจากแบบทดสอบทางสติปัญญา และแบบทดสอบเกี่ยวกับวิชาการสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครอง
ประกอบอาชีพอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และนักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบ
อาชีพบริหาร มีคะแนนเฉลี่ยจากแบบทดสอบทั้งสองฉบับสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพ
อื่น ๆ ยกเว้นอาชีพทางด้านการจัดการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ จากผลการวิจัยนี้แสดง
ให้เห็นว่าอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งสอดคล้อง
กับ แกร์ริสัน (Garrison and Others, 1964 : 403 - 407) ที่ทำการศึกษากับประกอบ
ที่วัดผลก่อนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่ฐานะทางเศรษฐกิจและ
สังคมค่อนข้างต่ำจะขาดประสบการณ์ต่าง ๆ ที่จะช่วยในการเรียน ซึ่งผลการวิจัยนี้ขัดแย้งกับแมกควารี
(McQuary, 1954 : 117 - 120) ที่ทำการวิจัยความแตกต่างระหว่างนิสิตที่เรียนดีและเรียน
ต่ำกว่าที่ควร พบว่านิสิตที่เรียนดีส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจไว้ที่ และอาชีพของบิดามารดาอยู่ใน
ระดับต่ำ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นองค์ประกอบที่ต่ำในเด็กเรียนได้ดี
หรือไม่ดี นี่ก็ถือฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในประเทศไทย ได้มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
และสภาพทางครอบครัว ในระดับการศึกษาต่าง ๆ กัน แมกควารี (McQuary, 1954 : 117 - 120) ได้ทำการสำรวจและวิจัยองค์ประกอบ และสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อ
ผลการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยครูเพชรบุรี ปีการศึกษา ๒๕๑๒ พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมี
รายได้สูง และมีการศึกษาสูงมีผลการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ และมีการศึกษา
ต่ำ ผลที่ได้นี้สอดคล้องกับการวิจัยของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (Faculty of
Education Chulalongkorn University, 1964 : 30) ซึ่งทำการศึกษาเรื่ององค์
ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา

๒๕๐๖ โรงเรียนวัดฉนวนบุญ วามว. ๕๐ คน โดยการเก็บข้อมูล ๒ ครั้ง ใช้แบบทดสอบ Metropolitan Readiness Test ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับภูมิหลัง (Background) ของนักเรียนในด้านฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน สภาพของครอบครัวที่นักเรียนจะสอบได้คะแนนดีกว่าสภาพของครอบครัวที่ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ

ความแตกต่างในอาชีพของบิดามารดา เป็นผลทำให้เด็กมีความสนใจ มีประสบการณ์ในการแก้ปัญหาทางการเรียน หรือมีการรับรู้แตกต่างกันได้ เพราะการมีหรือการไม่มีของบิดามารดาที่เกี่ยวกับการศึกษา ย่อมถ่ายทอดมายังเด็กทั้งในทางตรงและทางอ้อม รวมทั้งการให้ความรักเพิ่มและความสำคัญของการศึกษา สวัสดิ์ มั่นแข็งสุข (๒๕๑๐ : ๒๕๓) ได้ทำการสำรวจข้อเท็จจริงและสภาพทั่วไปเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของนักเรียน เจเน สถานะทางเศรษฐกิจและครอบครัว สภาพการเรียนของนักเรียน และศึกษาข้อเท็จจริงต่าง ๆ เหล่านี้เพื่อความสัมพันธ์กับปัญหาและความต้องการของนักเรียนอย่างใดบ้าง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ผลจากการสำรวจพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำก็จะมีปัญหาในเรื่องการเรียนต่างกัน นั่นคือนักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้ต่ำ ประสบปัญหาในเรื่องการเรียนโดยเฉลี่ยแล้วมากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีรายได้สูงกว่า และนักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพรับจ้าง ประสบปัญหามากกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพอื่น ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นว่าอาชีพของผู้ปกครองส่งผลกระทบต่อเรียนหรือปัญหาทางการเรียนของนักเรียนได้

นอกจากนี้ วัยดา ชุ่มเล็ก (๒๕๑๓ : ๕๓) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงและต่ำ โดยได้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ จำนวน ๒๓๒ คน เปรียบนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูง ๑๑๖ คน นักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ๑๑๖ คน ผลการวิจัยพบว่า บิดาของนักเรียนทั้งสองกลุ่มมีอาชีพรับราชการ และกษัตริย์เป็นอันดับหนึ่ง และสองตามลำดับ มารดาของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงมีแนวโน้มที่จะทำงานนอกบ้านมากกว่ามารดาของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ นั่นคือ ครอบครัวที่มีลักษณะของการประกอบอาชีพที่แตกต่างกันย่อมสามารถสร้างเสริมความสามารถทางการเรียนของนักเรียนได้แตกต่างกัน

จากเอกสารการกัณฑ์กล่าว แสดงให้เห็นว่านักเรียนผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน
เป็นผลทำให้มีทัศนคติต่ออาชีพ วิทยานิพนธ์เอง และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและการสอบแตกต่าง
กันด้วย

กานิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้ามีความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงให้กานิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการ
ศึกษาค้นคว้า คือ

๑. ศักยภาพอาชีพพรุ หมายถึง สภาพความรู้สึทางจิตใจ ความนึก ความเข้าใจ
ของบุคคลอันเกิดจากประสบการณ์ กานิยาม หรืออารมณ์ในทางที่ดี หรือไปทำอาชีพพรุ ผู้
ประกอบอาชีพ และมักจะมีทำที่ หรือการแสดงออกในด้านพฤติกรรมตามความรู้สึ ความนึก และ
ความเข้าใจกัน ๆ ของตน ในที่นี้วัดโดยใช้แบบสอบถามวัดทัศนคติต่ออาชีพพรุที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

๒. วิทยานิพนธ์เอง หมายถึง ลักษณะพฤติกรรมหนึ่งภายในตัวบุคคลที่สามารถควบคุมอารมณ์
หรือพฤติกรรมของาให้ไปเป็นไปตามความมุ่งหวังหรืออุดมการณ์ เพื่อบรรลุจุดประสงค์หรืออุดมการณ์
นั้น ๆ แม้จะถูกสิ่งเร้าภายนอกหรือภายในเบรบบความก็ยังยึดมั่นในอุดมการณ์ หรือความมุ่งหวัง ควบคุม
อารมณ์และพฤติกรรมของตนได้ ในที่นี้วัดโดยใช้แบบสอบถามวิทยานิพนธ์เองของคณะศิลปปริญาโท
สาขาการวัดผลการศึกษาและจิตวิทยา ปีการศึกษา ๒๕๑๕

๓. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน หมายถึง ผลการประเมินความสามารถในการเรียนวิชาต่างๆ
ที่ได้เรียนไปแล้ว และเสนอผลในรูปของค่าเฉลี่ย (Grade Point Average) ในระบบหน่วยกิต
ในการศึกษาค้นคว้าที่มหาวิทยาลัยขอนแก่นเฉลี่ยสะสมถึงคะแนนที่ ๕ ปีการศึกษา ๒๕๑๖

๔. ผลสัมฤทธิ์ในการสอบ หมายถึง ผลการประเมินความสามารถในการฝึกสอน ซึ่งเป็น
การประเมินแบบเป็นทั่วกัน ๕ ระดับ คือ A, B, C, D และ E ของนิสิตฝึกสอนประจำภาค
เรียนที่ ๑ และ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๖

๕. อาชีพของผูปกครอง หมายถึง อาชีพของบิดา มารดา หรือผูปกครองของกลุ่มตัวอย่าง
ในที่นี้จะแบ่งเป็นอาชีพใหญ่ ๆ ๔ อาชีพ คือ

- ๕.๑ รับราชการ เป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องกับงานราชการ เทศบาล หรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งอาจเป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างประจำ
- ๕.๒ ก้าขาย เป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการค้าขาย นายหน้า รวบรวมงานค้าธุรกิจอื่น ๆ
- ๕.๓ ทางกรเกษตร เป็นอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการกสิกรรม และการเลี้ยงสัตว์ เช่น ทำนา ทำไร่ เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ ฯลฯ
- ๕.๔ อื่น ๆ เป็นอาชีพที่นอกเหนือจากอาชีพรับราชการ ก้าขาย และทางการเกษตร เช่น รับจ้าง พนักงานขับรถ

๖. วิสิต หมายถึง วิสิตวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก ที่โดยค่าการฝึกสอนประจำภาคเรียนที่ ๑ และ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๒

สมมติฐานในการศึกษา

๑. เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร
 - ๑.๑ การสนทนาสัมภาษณ์ในระหว่างทัศนศึกษาทัศนศึกษา วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และการสอดส่องกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์กันในทางบวก
๒. เมื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
 - ๒.๑ เมื่อใช้เพศเป็นตัวแปรอิสระ
 - ๒.๑.๑ เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันในค่าเฉลี่ยทัศนศึกษาทัศนศึกษา
 - ๒.๑.๒ เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันในค่าเฉลี่ยวินัยในตนเอง
 - ๒.๑.๓ เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันในค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
 - ๒.๑.๔ เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันในค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ในการสอน
 - ๒.๒ เมื่อใช้อาชีพของผู้ปกครองเป็นตัวแปรอิสระ
 - ๒.๒.๑ กลุ่มตัวอย่างของผู้ปกครองที่มีความแตกต่างกันในค่าเฉลี่ยทัศนศึกษาทัศนศึกษา

- ๒.๒.๒ กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างก็มีความแตกต่างกันในด้าน
วินัยในตนเอง
- ๒.๒.๓ กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างก็มีความแตกต่างกันในด้าน
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
- ๒.๒.๔ กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างก็มีความแตกต่างกันในด้าน
ผลสัมฤทธิ์ในการสอบ

สรุปพื้นฐานทุกข้อทั้งระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .๐๕

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK THAILAND

บทที่ ๒

วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ เป็นนิสิตชั้นปีที่ ๔ วิทยาลัยวิชาการศึกษาพิเศษโลกที่ไทยทำการฝึกสอนในภาคเรียนที่ ๑ และ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๖ จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม เพศ และอาชีพของผู้ปกครอง ดังต่อไปนี้

ตาราง ๑ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แยกตามเพศ และอาชีพของผู้ปกครอง

อาชีพของผู้ปกครอง \ เพศ	ชาย	หญิง	รวม
รับราชการ	๓๘	๕๑	๑๒๙
ค้าขาย	๓๒	๒๗	๕๙
ทางการ เกษการ	๓๗	๒๘	๖๕
อื่น ๆ	๗	๑๐	๑๗
รวม	๑๑๔	๑๑๖	๒๓๐

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ก. แบบสอบถามวัดทัศนคติต่ออาชีพการ

๑. การดำเนินการสร้าง

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ได้ถูกผู้ทบทวนจะวัดหาที่ หรือความ
รู้ของนิสิตต่ออาชีพการ โดยดำเนินการเป็นลำดับขั้นดังนี้

๑.๑ ออกแบบสำรวจหาเหตุการณ์ประหลาด (The Critical Incident Technique)

๑.๒ ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ และการวัดทัศนคติจากเอกสารการวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑.๓ ศึกษาแบบสอบถามต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๑.๔ นำความรู้ที่ได้จาก ๑.๑ - ๑.๓ มาสร้างแบบสอบถาม

๒. ลักษณะและวิธีการออกแบบแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้เป็นชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

ประกอบด้วยข้อคำถาม รวม ๓ ข้อ คือ

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามความรู้สึกเกี่ยวกับลักษณะของวิชาชีพครูโดยตรง ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วย หรือข้อความแสดงคุณลักษณะเป็นข้อ ๆ ที่มีความหมายตรงข้ามกัน แล้วให้ผู้ตอบพิจารณาว่าค่า หรือข้อความที่กำหนดไว้นั้นตรงกับความรู้สึกหรือไม่ มากน้อยเพียงใด เมื่อพิจารณาได้แล้วจึงไปทำเครื่องหมาย / ทั่วตัวเลขตามน้ำหนักความรู้สึกของตอบในระหว่างคำตอบ

ตัวอย่างในการออกแบบแบบสอบถาม

(๑) อาชีพครูเป็นอาชีพที่

น่าเบื่อ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ น่าสนใจ

ถ้าตอบที่ช่อง ๒ ทางด้านน่าเบื่อ แสดงว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่น่าเบื่อที่สุด

ถ้าตอบที่ช่อง ๑ ทางด้านน่าเบื่อ แสดงว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่น่าเบื่อมาก

ถ้าตอบที่ช่อง ๐ แสดงว่าท่านไม่แน่ใจ หรือตัดสินใจไม่ได้

ถ้าตอบที่ช่อง ๑ ทางด้านน่าสนใจ แสดงว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่น่าสนใจมาก

ถ้าตอบที่ช่อง ๒ ทางด้านน่าสนใจ แสดงว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่น่าสนใจมากที่สุด

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวครู ซึ่งประกอบด้วยข้อความ
ที่แสดงคุณลักษณะของบุคคลที่เป็นครู ลักษณะของแบบสอบถามตอนนี้เป็นขั้วปลายค่า ๕ ตัวเลือก
คือ ให้ด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้ผู้ตอบ
พิจารณาว่า เห็นด้วยกับคุณลักษณะเหล่านั้นมากหรือน้อยเพียงใด แล้วกาเครื่องหมาย / ลงในช่อง
ตามความรู้สึกรองตน

ตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

(๐๐) ท่านคิดว่าครูเป็นบุคคลที่มี

ใจหวัหวั

ให้ด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามสภาพแวดล้อมของผู้ตอบในลักษณะต่าง ๆ ลักษณะของ
แบบสอบถามตอนนี้เป็นขั้วปลายค่า ๕ ตัวเลือก คือ วริงมาก วริง ไม่แน่ใจ ไม่วริง
ไม่วริงมาก ให้ผู้ตอบพิจารณาว่า ท่านมีลักษณะเหล่านั้นมากหรือน้อยเพียงใด แล้วกาเครื่องหมาย /
ลงในช่องตามสภาพความเป็นจริงของตน

ตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม

(๐๐) ท่านคิดว่าท่านเป็นบุคคลที่

กระตือรือร้นในหน้าที่การงาน

วริงมาก	วริง	ไม่แน่ใจ	ไม่วริง	ไม่วริงมาก

๓. เกณฑ์การรวบให้คะแนน

แบบสอบถามนี้มีข้อความที่ออกลักษณะอยู่ ๒ ทาง คือ ลักษณะในเชิง
 นิยาม (Positive) และเชิงปฏิเสธ (Negative) โดยพิจารณาให้คะแนนดังนี้

ลักษณะเชิงนิยาม

ตอนที่ ๑	กาที่ ๑	๒	ทางด้านซ้ายมือ ให้	๔	คะแนน
	กาที่ ๑	๑	ทางด้านซ้ายมือ ให้	๓	คะแนน
	กาที่ ๑	๐	ให้	๒	คะแนน
	กาที่ ๑	๑	ทางด้านขวามือ ให้	๑	คะแนน
	กาที่ ๒	๒	ทางด้านขวามือ ให้	๐	คะแนน
ตอนที่ ๒	กาที่ ๑	๑	เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้	๔	คะแนน
	กาที่ ๑	๑	เห็นด้วย	๓	คะแนน
	กาที่ ๑	๑	ไม่แน่ใจ	๒	คะแนน
	กาที่ ๑	๑	ไม่เห็นด้วย	๑	คะแนน
	กาที่ ๑	๑	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้	๐	คะแนน
ตอนที่ ๓	กาที่ ๑	๑	จริงมาก	๔	คะแนน
	กาที่ ๑	๑	จริง	๓	คะแนน
	กาที่ ๑	๑	ไม่แน่ใจ	๒	คะแนน
	กาที่ ๑	๑	ไม่จริง	๑	คะแนน
	กาที่ ๑	๑	ไม่จริงมาก	๐	คะแนน

ลักษณะเชิงปฏิเสธ

ตอนที่ ๑	กาที่ ๑	๒	ทางด้านซ้ายมือ ให้	๐	คะแนน
	กาที่ ๑	๑	ทางด้านซ้ายมือ ให้	๑	คะแนน
	กาที่ ๑	๐	ให้	๒	คะแนน
	กาที่ ๑	๑	ทางด้านขวามือ ให้	๓	คะแนน
	กาที่ ๒	๒	ทางด้านขวามือ ให้	๔	คะแนน

๔	ตอนที่ ๒	กาที่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	๐	คะแนน
		กาที่ เห็นด้วย	ให้	๑	คะแนน
		กาที่ ไม่แน่ใจ	ให้	๒	คะแนน
		กาที่ ไม่เห็นด้วย	ให้	๓	คะแนน
		กาที่ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	๔	คะแนน
๕	ตอนที่ ๓	กาที่ วริงมาก	ให้	๐	คะแนน
		กาที่ วริง	ให้	๑	คะแนน
		กาที่ ไม่แน่ใจ	ให้	๒	คะแนน
		กาที่ ไม่วริง	ให้	๓	คะแนน
		กาที่ ไม่จริงมาก	ให้	๔	คะแนน

นำคะแนนที่ได้ของทุกข้อคำถามและถูกลักษณะมารวบรวมกัน ทั้งนี้ผู้ที่ให้คะแนนรวมสูง ถือว่าเป็นผู้ที่เห็นกติกาคออาชีพครูในทางที่ดี ส่วนผู้ที่ให้คะแนนรวมนำถือว่า เป็นผู้ที่ไม่เห็นกติกาคออาชีพครูในทางที่ดี

๔. การทดลองแบบสอบถามและการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามวัดทัศนคติคอคออาชีพครูไปทดลองใช้กับนิสิตปี ๔ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๗๒ คน แล้วนำแบบสอบถามมารวบรวมให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และนำมาวิเคราะห์ตามลำดับขั้นดังนี้

๔.๑ นำคะแนนของแต่ละคนมาเรียงจากสูงที่สุด จนถึงต่ำสุด แล้วแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม โดยถือเอา ๒๕ % ของผู้ที่ให้คะแนนในการตอบแบบสอบถามสูง เป็นกลุ่มสูง และ ๒๕ % ของผู้ที่ให้คะแนนในการตอบแบบสอบถามต่ำ เป็นกลุ่มต่ำ

๔.๒ ทำการวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยหาว่าในข้อหนึ่ง ๆ กลุ่มสูงให้คะแนนเฉลี่ยเท่าใด กลุ่มต่ำให้คะแนนเฉลี่ยเท่าใด แล้วใช้ t -test (Guilford, 1965 : 184) ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๒ กลุ่ม ค่า t ที่ได้ก็จะแสดงถึงอำนาจว่าแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ ใช้ค่า t ที่ได้เป็นเกณฑ์ในการเลือกข้อความ ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดเอาข้อที่มีค่า t ระหว่าง ๑.๙๖๑๔ ถึง ๒.๒๕๔๕ ให้แบบสอบถามทั้งหมดจาก ๒๐ ข้อ

๕. การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

เพื่อให้แบบสอบถามที่กำหนดยาจำแนกสูงไว้แล้วก็ควรทำให้คะแนนเฉพาะข้อ
เหล่านั้นมีลักษณะที่จากนั้นก็จะแบ่งคะแนนของแต่ละข้อออกเป็น ๒ กลุ่มคือ กลุ่มข้อถูก กับกลุ่มข้อผิด
นำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแบบแบ่งครึ่ง (Split-half reliability) (พบรากฎว่า
ใช้การหาความเชื่อมั่นเท่ากับ .๕๐๕๖ และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นแบบ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน ๒๐

(Kuder - Richardson Formula 20) ใช้การหาความเชื่อมั่นเท่ากับ ๐.๕๐๕๖

๖. แบบสอบถามวิสัยในตนเอง

๖. ลักษณะและวิธีการควบคุมแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นการกำหนดสถานการณ์ ซึ่งบุคคลในเหตุการณ์ไม่
ทราบถึงทัศนใจได้ ต้องการให้ผู้ตอบช่วยพิจารณาและทัศนใจแบบบุคคลในเหตุการณ์นั้น ๆ โดย
พิจารณาให้คำตอบตรงกับความรู้สึก ความนึก และการทัศนใจอย่างแท้จริง เมื่อพิจารณาไปแล้ว
จึงไปทำเครื่องหมาย X ทั่วข้ออักษรที่ผู้ตอบจะตอบลงในกระดาษคำตอบเรียงคำตอบเดียว

ตัวอย่างในการควบคุมแบบสอบถาม

ขณะที่ฉันพร่ำรำพันว่าเมื่อได้พบสิ่งอาจารย์ในวันรุ่งขึ้น แต่พอหาไปไม่ได้มัน
ถึงครึ่งหนึ่ง ฉันรู้สึกประหม่นสถานการณ์

๖. 1. รายการกรณีศึกษาทางโทรทัศนซึ่งตอบ

(ในกระดาษคำตอบ) จงโทรทัศน ก. ข. ค. ง. จ. หากท่านทำงานใน

อธิบาย แสดงว่าท่านเห็นการใช้อุปกรณ์เสียงและการชมโทรทัศน์ได้มากที่สุด

๖. ๒. หากการตอบความรู้สึกกังวล

จำนวน ก. ข. ค. ง. จ. ทำงานต่อไป

อธิบาย แสดงว่าท่านไม่ทราบว่าจะทัศนใจเห็นอะไรได้อย่างไรก็ ระหว่าง
การเข้าวนกับการทำงานต่อไป

๒. การตรวจวิเคราะห์คะแนน

ในแบบสอบถามนี้ กำหนดจะมีข้อคำถามอยู่ ๒ ลักษณะ ถ้าข้อคำถามใดทางซ้ายมือมีลักษณะในเชิงนิยาม (Positive) ให้คะแนนดังนี้

การที่ฉัน ๑ ได้ ๔ คะแนน

การที่ฉัน ๒ ได้ ๓ คะแนน

การที่ฉัน ๓ ได้ ๒ คะแนน

การที่ฉัน ๔ ได้ ๑ คะแนน

การที่ฉัน ๕ ได้ ๐ คะแนน

ถ้าข้อคำถามใดทางซ้ายมือมีลักษณะในเชิงนิเสธ (Negative) ให้คะแนนดังนี้

การที่ฉัน ๑ ได้ ๐ คะแนน

การที่ฉัน ๒ ได้ ๑ คะแนน

การที่ฉัน ๓ ได้ ๒ คะแนน

การที่ฉัน ๔ ได้ ๓ คะแนน

การที่ฉัน ๕ ได้ ๔ คะแนน

คะแนนวิทยานิพนธ์ตนเองได้จากคะแนนรวมในการตอบทั้งหมด ทั้งนี้ผู้ให้คะแนนสูงจึงเป็นผู้ที่วิทยานิพนธ์ตนเองสูง และถ้าได้คะแนนต่ำก็เป็นผู้ที่วิทยานิพนธ์ตนเองต่ำ

๓. การทดลองแบบสอบถามและการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามฉบับนี้ไปทดลองร่วมกับนิสิตปีที่ ๓ และปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๑๒ วิทยาลัยวิชาการศึกษาสงขลา จำนวน ๗๗ คน แล้วนำผลวิเคราะห์คำตอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำผลมาวิเคราะห์ดังนี้

๓.๑ นำคะแนนของแต่ละคำถามเรียงจากสูงที่สุด จนถึงต่ำสุด แล้วแบ่งออกเป็น ๒ กลุ่ม โดยถือว่า ๕% ของผู้ที่ให้คะแนนในการตอบแบบสอบถามสูงเป็นกลุ่มสูง และ ๕% ของผู้ที่ให้คะแนนในการตอบแบบสอบถามต่ำเป็นกลุ่มต่ำ

๓.๒ หากการวิเคราะห์เป็นรายข้อ โดยหาว่าข้อหนึ่ง ๆ กลุ่มสูงได้คะแนนเฉลี่ยเท่าใด กลุ่มต่ำได้คะแนนเฉลี่ยเท่าใด แล้วใช้ t - test (Guilford, 1965 : 184) ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง ๒ กลุ่ม ถ้า t ที่ได้นั้นได้ถึงอำนาจว่าแตกต่างแบบยอมตาเป็นรายข้อ ใจว่า t ที่ได้นั้นเกิดจากการเลือกข้อว่า ซึ่งผู้วิจัยก็เลือกเอาข้อที่มีค่า t ระหว่าง ๑.๘๙๖ - ๔.๘๑๖ ได้แบบสะดวกฉบับนี้ทั้งหมด จำนวน ๓๕ ข้อ

๔. การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

เมื่อเลือกเอาแบบสอบถามที่มีอำนาจจำแนกสูงไว้แล้ว ก็ตรวจดูลักษณะของข้อแต่ละข้อว่า ข้อใดข้อหนึ่ง จากนี้เก็บคะแนนของแต่ละคนออกมาเป็น ๒ กลุ่มคือกลุ่มข้อถูกกับกลุ่มข้อผิด เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแบบแบ่งครึ่ง (Split-half Reliability) ผลปรากฏว่าค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .๘๙๙ และเพื่อหาความเชื่อมั่นโดยวิธี คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน ๒๐ (Kuder - Richardson Formula 20) ได้ค่าความเชื่อมั่น .๖๕๖

นอกจากแบบสอบถามทั้ง ๒ ฉบับแล้ว ผู้วิจัยยังรวบรวมข้อมูลจากคะแนน ๒ ชุด ดังนี้

๑. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ได้จากค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละเทอมที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๑๖

๒. ผลสัมฤทธิ์ในการสอน ได้จากการะกัคะแนนของนิสิตได้สอนประจำภาคเรียนที่ ๑ และ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๖ โดยกำหนดน้ำหนักของการะกัคะแนนดังนี้

$$A = 4$$

$$A^- = 3$$

$$B^+ = 2$$

$$B = 1$$

$$B^- = 0$$

$$C^+ = 0$$

$$C = 0$$

$$C^- = 0$$

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. หาคะแนนเฉลี่ย ใช้สูตร (Guilford, 1950 : 44)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

๒. หาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (Ferguson, 1966 : 67)

$$S = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

$\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

๓. หาค่าความสัมพันธ์ของแบบสอบถามวัดทัศนคติชาวอีสาน และแบบสอบถามวิถีชีวิตในตนเอง โดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split - Half) ใช้สูตร (Magnusson, 1967 : 109)

$$r_{\frac{1}{2} II} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2] [N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ $r_{\frac{1}{2} II}$ แทน ความสัมพันธ์ของแบบทดสอบครึ่งฉบับ

$\sum X, \sum Y$ แทน ผลรวมของคะแนนข้อๆ และข้อคำถามลำดับ

$\sum X^2, \sum Y^2$ แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนนข้อๆ และข้อคำถามลำดับ

ΣXY แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนนข้อถูกและข้อผิด
 N แทน จำนวนกรณีในกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับแล้ว นำมาขยายให้เป็นค่าความเชื่อมั่น
 ของแบบทดสอบทั้งฉบับ ใช้สูตร (Garrett, 1962 : 339)

$$r_{tt} = \frac{2r_1 \frac{I}{2} \frac{I}{II}}{1 + r_1 \frac{I}{2} \frac{I}{II}}$$

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 $r_1 \frac{I}{2} \frac{I}{II}$ แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

๔. หากค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบตามวิธีแก้สมการค่าเฉลี่ย และแบบลดค่าเฉลี่ย
 ในตนเอง โดยใช้วิธีการของ กูเกอร์ - ริชาร์ดสัน สูตร K.R. 20

$$r_{tt} = \frac{n (S_t^2 - \sum_{i=1}^n S_i^2)}{(n-1) S_t^2}$$

(Ferguson, 1966 : 360)

เมื่อ n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 S_t^2 แทน ความแปรปรวนของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 S_i^2 แทน ความแปรปรวนของแบบทดสอบแต่ละข้อ
 r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

๕. หากค่าสหสัมพันธ์อันดับพิเพอร์ โดยใช้วิธี Product Moment Correlation
 ใช้สูตร (Garrett, 1966 : 143)

$$r = \frac{N \Sigma XY - \Sigma X \Sigma Y}{\sqrt{[N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2] [N \Sigma Y^2 - (\Sigma Y)^2]}}$$

เมื่อ r แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$\Sigma X, \Sigma Y$ แทน ผลรวมของคะแนน X และคะแนน Y ตามลำดับ

ΣXY แทน ผลรวมของผลคูณของคะแนน X และคะแนน Y แต่ละคู่

$\Sigma X^2, \Sigma Y^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของกำลังสองของคะแนน X และคะแนน Y ตามลำดับ

$(\Sigma X)^2, (\Sigma Y)^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน X และคะแนน Y ยกกำลังสองตามลำดับ

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

๖. การวิเคราะห์ความแปรปรวน ไขว้ (Lindquist, 1956 : 56)

$$F = \frac{MS_{\text{between}}}{MS_{\text{within}}}$$

Summary Table

Source of Variation	df	Sum of Squares	Mean Square	F
Treatments (A)	$a - 1$	$SS_A = \sum_{j=1}^a T_j^2/n_j - T^2/N$	$MS_A = SS_A/a-1$	
Within - groups (W)	$N - a$	$SS_W = SS_T - SS_A$	$MS_W = SS_W/N-a$	$\frac{MS_A}{MS_W}$
Total	$N - 1$	$SS_T = \sum_{j=1}^a \sum_{i=1}^{n_j} X_{ij}^2 - T^2/N$		

เมื่อ F แทน ค่าที่จะพิจารณาใน F - distribution

i แทน จำนวนกรณีในกลุ่มตัวอย่าง

SS แทน Sum Square.

MS แทน Mean Square

ถ้า F เป็นนัยสำคัญทางสถิติ ก็ทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทั้งหมด โดยใช้ Studentized Range Statistic (Winer, 1962 : 77 - 102)

$$q_r = \frac{\bar{T}_j - \bar{T}_j'}{\sqrt{MS_{\text{error}}/n}}$$

เมื่อ q_r แทน ค่า Studentized Range Statistic

MS_{error} แทน Mean Square Error

$\bar{T}_j - \bar{T}_j'$ แทน ค่าเฉลี่ยของแต่ละกลุ่ม

n แทน ผลหารระหว่างจำนวนกลุ่มที่ไปทดสอบ และผลรวมของ
ความถี่ของจำนวนกรณีในแต่ละกลุ่ม

๘. การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
๒ กลุ่ม โดยใช้ t - test รากสูตร (Guilford, 1965 : 184)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(N_1 - 1) S_1^2 + (N_2 - 1) S_2^2}{N_1 + N_2 - 2} \cdot \frac{N_1 + N_2}{N_1 \cdot N_2}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่จะใช้พิจารณาใน t - distribution

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

S_1^2, S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒

ตามลำดับ

n_1, n_2 แทน จำนวนกรณีในกลุ่มที่ ๑ และกลุ่มที่ ๒ ตามลำดับ

บทที่ ๓

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย จึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

X	แทน คะแนนดิบ
ΣX	แทน ผลรวมของคะแนนดิบ
ΣX^2	แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบแต่ละตัวยกกำลังสอง
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
S	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน ความแปรปรวน
N	แทน จำนวนคนในกลุ่ม
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
AT	แทน ทักษะติดต่ออาชีพครู
SD	แทน วินัยในตนเอง
GPA	แทน ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
GAT	แทน ผลสัมฤทธิ์ในการสอน
r_{tt}	แทน ค่าความเชื่อมั่น
$SE_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย
F	แทน ค่าสถิติจากการแจกแจงของ F
t	แทน ค่าสถิติจากการแจกแจงของ t
df	แทน Degree of freedom

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับตนเองตามลำดับดังนี้

ตอนที่ ๑ การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ คือ ทักษะการคิดอ่านพิจารณา วิสัยทัศน์ตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน แยกออกพิจารณาทั้งนี้

๑.๑ การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ คือ ทักษะการคิดอ่านพิจารณา วิสัยทัศน์ตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน โดยพิจารณาจากกลุ่มตัวแปรทั้งหมด

๑.๒ การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ คือ ทักษะการคิดอ่านพิจารณา วิสัยทัศน์ตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน โดยพิจารณาจากสถิติชาย

๑.๓ การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ คือ ทักษะการคิดอ่านพิจารณา วิสัยทัศน์ตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน โดยพิจารณาจากสถิติหญิง

ตอนที่ ๒ การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง ทักษะการคิดอ่านพิจารณา วิสัยทัศน์ตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน ของนิสิตชายกับนิสิตหญิง

ตอนที่ ๓ การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่าง ๆ เกี่ยวกับ ทักษะการคิดอ่านพิจารณา วิสัยทัศน์ตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ ๑ การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ คือ ทักษะการคิดอ่านพิจารณา วิสัยทัศน์ตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน

๑.๑ การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ คือ ทักษะการคิดอ่านพิจารณา วิสัยทัศน์ตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน โดยพิจารณาจากกลุ่มตัวแปรทั้งหมด

การสถิติพื้นฐาน

เพื่อให้ได้เกิดความเข้าใจในลักษณะของข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอ การสถิติพื้นฐานของข้อมูลดังกล่าวในตาราง ๒

ตาราง ๒ ค่าสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่ออาชีพครู, วินัยในตนเอง, ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S^2	S
ทัศนคติต่ออาชีพครู	๓๑	๑๕๒.๐๐๓๒	๓๓๘.๑๘๔๒	๑๘.๘๑๗๒
วินัยในตนเอง	๓๑	๔๑.๒๔๑๘	๒๐๘.๔๔๕๐	๑๔.๓๓๔๗
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน	๓๑	๒.๓๘๗๘	๐.๐๓๒๔	๐.๒๗๑๖
ผลสัมฤทธิ์ในการสอน	๓๑	๕.๐๘๓๕	๑.๖๘๐๘	๑.๒๘๕๐

สมมุติฐานการวิจัย : ถ้าสหสัมพันธ์ภายในระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู, วินัยในตนเอง, ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และการสอน ของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กันในทางบวก

เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ค่า Product Moment Correlation เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่าง ทัศนคติต่ออาชีพครู, วินัยในตนเอง, ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน ซึ่งปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตาราง ๓

ตาราง ๓ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปร	AT	SD	GPA	GAT
AT	๑.๐๐๐๐	.๑๓๕๘*	.๐๒๔๔	.๑๘๘๓*
SD		๑.๐๐๐๐	.๐๘๔๐	.๐๖๔๖
GPA			๑.๐๐๐๐	.๓๐๔๔*
GAT				๑.๐๐๐๐

* หมายความว่าสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลจากตาราง ๓ แสดงให้เห็นว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตัวใดตัวหนึ่ง กับตัวแปรอื่น ๆ ดังนี้

๑.๑.๑ ทักษะการอ่านที่ครูให้ความสัมพันธ์ในทางบวกกับวินัยในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ในการสอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับ ($r = .๑๓๕๘$ และ $.๑๘๘๓$ ตามลำดับ) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ($r = .๐๒๔๔$)

๑.๑.๒ วินัยในตนเองที่ความสัมพันธ์ในทางบวกกับทักษะการอ่านที่ครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($r = .๑๓๕๘$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและผลสัมฤทธิ์ในการสอบ ($r = .๐๘๔๐$ และ $.๐๖๔๖$ ตามลำดับ)

๑.๑.๓ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการสอบ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๕ ($r = .๓๐๔๔$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านที่ครู และวินัยในตนเอง ($r = .๐๒๔๔$ และ $.๐๘๔๐$ ตามลำดับ)

๑.๑.๔ ผลสัมฤทธิ์ในการสอบมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทักษะการอ่านที่ครู และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($r = .๑๘๘๓$ และ $.๓๐๔๔$ ตามลำดับ) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับวินัยในตนเอง ($r = .๐๖๔๖$)

ผลจากการวาง ๓ นี้ แสดงให้เห็นว่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ว่า "ความสัมพันธ์ภายในระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและการสอนของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กันในทางบวก"

เพื่อให้เกิดความสนใจในสมมุติฐานมากขึ้น ผู้วิจัยจึงได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสี่ขยายและปัสคาลิง แล้ววิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

๑.๒ การหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ คือ ทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน โดยศึกษาจากนิสิตขยาย

การสถิติพื้นฐาน

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในลักษณะของข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ ผู้วิจัยจึงนำเสนอการสถิติพื้นฐานของข้อมูลดังกล่าวในการวาง ๔

การวาง ๔ การสถิติพื้นฐานของทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน ของนิสิตขยาย

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S^2	σ
ทัศนคติต่ออาชีพครู	๑๑๘	๑๕๓.๓๑๕๘	๘๑๘.๘๓๒๘	๒๐.๒๒๕๕
วินัยในตนเอง	๑๑๘	๕๐.๕๘๓๔	๒๐๒.๐๓๒๓	๑๔.๒๑๒๘
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน	๑๑๘	๒.๕๐๒๓	.๐๕๕๒	.๓๘๘๘
ผลสัมฤทธิ์ในการสอน	๑๑๘	๘.๐๕๓๘	๑.๓๖๒๘	๑.๓๖๒๑

ตาราง ๔ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ จากนิสิตชาย

ตัวแปร	AT	SD	GPA	CAT
AT	๑.๐๐๐๐	.๑๔๑๖ *	-.๑๑๔๓	.๒๕๕๕ *
SD		๑.๐๐๐๐	.๑๓๙๕	.๑๘๐๕ *
GPA			๑.๐๐๐๐	.๒๖๔๑ *
CAT				๑.๐๐๐๐

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลจากตาราง ๕ แยกพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรใดตัวแปรหนึ่งกับตัวแปรอื่น ๆ ดังนี้

๑.๒.๑ ทักษะการอ่านหนังสือมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับวินัยในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ในการสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($r = .๑๔๑๖$ และ $.๒๕๕๕$ ตามลำดับ) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ($r = -.๑๑๔๓$)

๑.๒.๒ วินัยในตนเองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทักษะการอ่านหนังสือ และผลสัมฤทธิ์ในการสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($r = .๑๔๑๖$ และ $.๑๘๐๕$ ตามลำดับ) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ($r = .๑๓๙๕$)

๑.๒.๓ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($r = .๒๖๔๑$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านหนังสือ และวินัยในตนเอง ($r = -.๑๑๔๓$ และ $.๑๓๙๕$ ตามลำดับ)

๑.๒.๔ ผลสัมฤทธิ์ในการสอบ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทักษะการอ่านหนังสือ วินัยในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($r = .๒๕๕๕$, $.๑๘๐๕$ และ $.๒๖๔๑$ ตามลำดับ) แต่ความสัมพันธ์ในทางบวกทั้งหมดนี้กล่าวแล้วแต่เป็นการ

๑.๓ การหาประสิทธิภาพสัมพัทธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ กับ ทักษะการอ่านที่พอรู้ วินัย
ในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอบ โดยพิจารณาถึงสถิติ

ค่าสถิติพื้นฐาน

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในลักษณะของข้อมูลที่จะหาวิเคราะห์ ผู้วิจัยจึงได้นำ
แบบค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูลดังกล่าว ในตาราง ๖

ตาราง ๖ ค่าสถิติพื้นฐานของทักษะการอ่านที่พอรู้ วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และ
ผลสัมฤทธิ์ในการสอบ ของนิสิตหญิง

ตัวแปร	N	$\bar{X}$	S^2	S
ทักษะการอ่านที่พอรู้	๑๕๖	๑๕๑.๒๓๔๘	๒๕๓.๘๘๓๓	๑๗.๒๕๖๕
วินัยในตนเอง	๑๕๖	๕๑.๘๓๘๘	๒๘๘.๘๑๑๖	๑๘.๕๓๖๘
ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน	๑๕๖	๒.๓๑๖๒	.๐๕๕๘	.๒๔๒๘
ผลสัมฤทธิ์ในการสอบ	๑๕๖	๕.๑๒๖๕	๑.๖๒๖๘	๑.๒๗๕๑

ตาราง ๗ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ จากสถิติหนึ่ง

ตัวแปร	AT	SD	GPA	GAT
AT	๑.๐๐๐๐	.๑๐๑๕	.๐๔๕๐	.๐๘๒๔
SD		๑.๐๐๐๐	-.๐๐๔๓	.๐๐๓๔
GPA			๑.๐๐๐๐	.๓๕๕๕ *
GAT				๑.๐๐๐๐

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผลจากการวาง ๗ แยกพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรใดตัวแปรหนึ่ง กับตัวแปรอื่น ๆ ดังนี้

๑.๓.๑ หัตถ์นักคิดอ่านไม่มีความสัมพันธ์กับวินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอบ ($r = .๐๖๑๕, .๐๔๕๐$ และ $.๐๘๒๔$ ตามลำดับ)

๑.๓.๒ วินัยในตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับหัตถ์นักคิดอ่าน ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอบ ($r = .๐๐๑๕, -.๐๐๔๓$ และ $.๐๐๓๔$ ตามลำดับ)

๑.๓.๓ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการสอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($r = .๓๕๕๕$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับหัตถ์นักคิดอ่าน และวินัยในตนเอง ($r = .๐๔๕๐$ และ $-.๐๐๔๓$ ตามลำดับ)

๑.๓.๔ ผลสัมฤทธิ์ในการสอบมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($r = .๓๕๕๕$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับหัตถ์นักคิดอ่าน และวินัยในตนเอง ($r = .๐๘๒๔$ และ $.๐๐๓๔$ ตามลำดับ)

ตอนที่ ๒ การวิเคราะห์เปรียบเทียบมาวางแกล่งของทัศนคติต่ออาชีพครู วิจัยในตนเอง
ผลลัพธ์ในการเรียน และผลลัพธ์ในการสอน ระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิง

๒.๑ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนิสิต
ชายกับนิสิตหญิง

สมมุติฐานการวิจัย เพศชาย และเพศหญิง มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติต่อ
อาชีพครู

เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ทำแบบกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายเป็น
นิสิตชาย และนิสิตหญิง แล้วทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่าง
กลุ่มตัวอย่างทั้งสอง โดยใช้ t - ratio เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ปรากฏผลดังตาราง ๔

ตาราง ๔ การเปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิง

เพศ	N	$\bar{X}$	S^2	S	$SE_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	t
ชาย	๑๑๘	๑๘๓.๓๑๘๘	๔๑๑.๘๓๒๘	๒๐.๒๖๘๘	๒.๑๖๘๖	๐.๘๘๖๕
หญิง	๑๙๖	๑๘๑.๒๓๘๘	๒๙๓.๘๐๓๗	๑๗.๒๘๖๕		
รวม	๓๑๔	๑๘๒.๐๐๓๒	๓๓๘.๑๘๘๒	๑๘.๘๑๗๒		

$$t_{(๑๘, ๓๑๔)} = ๐.๘๘๖๕$$

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๔ แสดงว่า ทัศนคติต่ออาชีพครูระหว่าง
นิสิตชาย กับนิสิตหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่าผลการวิเคราะห์
ข้อมูลครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่ออาชีพครูระหว่างนิสิตชาย กับนิสิตหญิง

๒.๒ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของวินัยใ้ตนเองระหว่างนิสิตชาย กับนิสิตหญิง

สมมุติฐานการวิจัย เพศชาย และเพศหญิงมีความแตกต่างกันในแง่วินัยใ้ตนเอง เมื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ว่าแนกกลุ่มตัวอย่างทั้งสองออกเป็น นิสิตชาย และนิสิตหญิง แล้วหาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของวินัยใ้ตนเองระหว่างกลุ่ม ตัวอย่างทั้งสอง โดยใช้ t - ratio เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ปรากฏผลดังตาราง ๕

ตาราง ๕ การเปรียบเทียบความแตกต่างของวินัยใ้ตนเองระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิง

เพศ	N	$\bar{X}$	S^2	S	$SE_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	t
ชาย	๑๑๘	๕๑.๕๐๓๘	๒๐๒.๐๓๐๓	๑๔.๒๑๘๑	๑.๖๕๑๓	.๓๑๖๖
หญิง	๑๕๖	๕๑.๘๓๘๘	๒๐๘.๕๑๑๖	๑๔.๕๓๖๘		
รวม	๓๑๐	๕๑.๖๘๑๕	๒๐๕.๔๘๕๐	๑๔.๓๓๘๓		

$$t_{(๑๕, ๓๐๘)} = ๑.๕๘๕๕$$

ผลการวิเคราะห์หาค่าตาราง ๕ แสดงว่า วินัยใ้ตนเองระหว่างนิสิตชาย กับ นิสิตหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์หาค่าตารางนี้ ไร้พบความแตกต่างของวินัยใ้ตนเองระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิง

๒.๓ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนระหว่าง นิสิตชายกับนิสิตหญิง

สมมุติฐานการวิจัย เพศชาย และเพศหญิง มีความแตกต่างกันในด้านผลสัมฤทธิ์ในการ เรียน

เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดออกเป็น นิสิตชาย และนิสิตหญิง แล้วทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนระหว่าง กลุ่มตัวอย่างทั้งสอง โดยใช้ t - ratio เป็นเกณฑ์ในการทดสอบ ปรากฏผลดังในการาง

๘

ตาราง ๘ การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการ เรียน ระหว่าง นิสิตชาย กับ นิสิตหญิง

เพศ	N	$\bar{X}$	S^2	S	SE $\bar{x}_1 - \bar{x}_2$	t
ชาย	๑๑๔	๒.๘๒๒๓	.๐๕๕๒	.๓๐๘๘	.๐๓๑๓	๒.๗๖๔๒ *
หญิง	๑๘๖	๒.๓๕๑๒	.๐๕๕๐	.๒๔๒๔		
รวม	๓๐๐	๒.๓๘๙๔	.๐๕๓๔	.๒๓๑๒		

$$* \quad t_{(๐.๐๕, ๓๐๔)} = ๑.๙๕๔๔$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตาราง ๘ แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนระหว่าง นิสิตชาย กับ นิสิตหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ($t = ๒.๗๖๔๒$) หมายถึงว่า หากการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้พบว่า นิสิตชายมีผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนสูงกว่า นิสิตหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๒.๘ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการสอน
ระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิง

สมมุติฐานการวิจัย เพศชายและเพศหญิง มีความแตกต่างกันในด้านผลสัมฤทธิ์ใน
การสอน

เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดออกเป็น
นิสิตชาย และนิสิตหญิง แล้วทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ในการสอน ระหว่าง
กลุ่มตัวอย่างทั้งสอง โดยใช้ t - ratio เป็นค่าสถิติในการทดสอบ ปรากฏผลทั้งการวาง ๑๑

ตาราง ๑๑ การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการสอน ระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิง

เพศ	N	$\bar{X}$	S^2	S	$SE_{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$	t
ชาย	๑๑๘	๕.๐๘๓๘	๑.๓๐๖๐	๑.๓๐๖๐	.๑๘๑๕	.๕๑๘๖
หญิง	๑๘๖	๕.๑๖๖๔	๑.๖๖๖๐	๑.๒๗๕๐		
รวม	๓๐๔	๕.๑๔๓๕	๑.๖๕๑๔	๑.๒๘๕๐		

$$t_{(.๐๕, ๓๐๔)} = ๑.๙๕๙๙$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตาราง ๑๑ แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ในการสอนระหว่างนิสิตชาย
กับนิสิตหญิง แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้
ไม่พบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการสอนระหว่างนิสิตชาย กับนิสิตหญิง

ตอนที่ ๓ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน ระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน

๓.๑ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน

การวิจัยพื้นฐาน

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในลักษณะของทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้ทำสมมติฐานพื้นฐานของข้อมูลดังกล่าวในการาง ๑๒

ตาราง ๑๒ สมมติฐานพื้นฐานของทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน

อาชีพของผู้ปกครอง	N	$\bar{X}$	S^2	S
รับราชการ	๑๒๕	๑๔๑.๘๖๐๔	๓๔๑.๙๓๐๓	๑๘.๓๓๙๕
ค้าขาย	๕๕	๑๕๖.๒๖๖๖	๒๕๐.๓๑๘๑	๑๕.๖๓๘๓
ทางการเกษตร	๖๔	๑๕๖.๙๓๘๕	๕๔๑.๙๗๕๕	๒๓.๐๖๘๓
อื่น ๆ	๑๓	๑๕๖.๘๖๓๔	๓๘๓.๒๓๕๔	๑๙.๕๖๓๕

สมมติฐานการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันในด้านทัศนคติต่ออาชีพครู

เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ค่า F - ratio เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบความแตกต่างของทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน
ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตาราง. ๑๓

ตาราง ๑๓ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อตรวจสอบความแตกต่างของทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between groups	๓	๔๐.๔๐๘๐	๑๓.๔๖๗๓	๐.๐๓๘๓
Within groups	๓๐๖	๑๐๖๘๕๕.๖๘๘๘	๓๔๕.๖๐๑๖	
Total	๓๐๙	๑๐๖๘๙๖.๐๙๖๘		

$$F_{(๓,๓๐๖)} = ๒.๖๐$$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง ๑๓ แสดงว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่ออาชีพครูแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้พบความแตกต่างของทัศนคติต่ออาชีพครู ระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน

๓.๒ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของวิสัยในตนเอง ระหว่างนิสิต
ที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน

การศึกษาค้นคว้า

เพื่อให้ได้ความเข้าใจในลักษณะของวิสัยในตนเอง ระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครอง
มีอาชีพแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอการศึกษาค้นคว้าของข้อมูลดังกล่าว ในตาราง ๔

ตาราง ๔ การศึกษาค้นคว้าของวิสัยในตนเอง ระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน

อาชีพของผู้ปกครอง	N	$\bar{X}$	S ²	S
รับราชการ	๑๒๕	๕๐.๘๕๖๒	๑๓๖.๘๔๑๓	๑๓.๒๘๘๐
ค้าขาย	๕๕	๕๖.๗๕๗๔	๑๕๓.๑๐๕๐	๑๒.๓๗๓๗
ทางการเกษตร	๖๔	๔๕.๑๘๔๖	๑๖๖.๗๗๗๘	๑๒.๙๑๔๖
อื่น ๆ	๑๗	๔๕.๔๐๑๗	๒๖๐.๕๐๗๓	๑๖.๑๔๐๖

สมมุติฐานการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกันมีความแตกต่างกัน
ในค่านิยามในตนเอง

เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ค่า F - ratio เป็นกา
สถิติในการตรวจสอบความแตกต่างของวิสัยในตนเองระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน
ปรากฏผลการวิเคราะห์ ทั้งตาราง ๑๔

ตาราง ๑๕ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อตรวจสอบความแตกต่างของวิสัยในตนเอง
ระหว่างนิสิตที่ปลูกกรองน้ำด้วยมือแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between groups	๓	๕๔๕.๕๕๔๒	๑๘๑.๖๖๘๑	๑.๐๔๔๘
Within groups	๓๐๖	๕๒๘๒.๒๗๕๐	๑๗๒.๖๕๘๓	
Total	๓๐๙	๕๘๒๗.๘๒๙๒		

$$F_{(๓,๓๐๖)} = ๒.๖๐$$

ผลการวิเคราะห์ในตาราง ๑๕ แสดงว่า นิสิตที่ปลูกกรองน้ำด้วยมือแตกต่างกัน วิสัย
ในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หากพิจารณาจากผลการวิเคราะห์พบว่า
ไม่มีความแตกต่างของวิสัยในตนเองระหว่างนิสิตที่ปลูกกรองน้ำด้วยมือแตกต่างกัน

๓.๓ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของผลลัพธ์ที่ได้จากการเปรียบเทียบระหว่าง
นิสิตที่ปลูกกรองน้ำด้วยมือแตกต่างกัน

ทาสีอิฐพื้นฐาน

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในลักษณะของผลลัพธ์ที่ได้จากการเปรียบเทียบระหว่างนิสิตที่
ปลูกกรองน้ำด้วยมือแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอทาสีอิฐพื้นฐานของข้อมูลดังกล่าว ในตาราง ๑๖

ตาราง ๑๖ การสถิติพื้นฐานของผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพ "แตกต่างกัน"

อาชีพของผู้ปกครอง	N	$\bar{X}$	S^2	S
รับราชการ	๑๒๔	๒.๓๑๘๔	.๐๓๑๔	.๒๒๘๑
ค้าขาย	๔๔	๒.๓๔๕๐	.๐๔๓๒	.๒๔๘๒
ทางการเกษตร	๒๔	๒.๓๖๓๘	.๐๔๒๒	.๒๒๘๕
อื่น ๆ	๑๓	๒.๔๒๓๒	.๑๑๓๖	.๓๓๒๑

สมมุติฐานการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีความแตกต่างกันในด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ค่า F - ratio เป็นเกณฑ์ในการตรวจสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตาราง ๑๗

ตาราง ๑๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อตรวจสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
ระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between groups	๓	๑๑.๑๖๕๕	๓.๗๑๘๔	๒.๒๓๐๘
Within groups	๓๐๖	๕๐๘.๖๘๓๘	๑.๖๖๒๔	
Total	๓๐๙	๕๑๙.๘๔๙๔		

$$F_{.๐๕} (๓,๓๐๖) = ๒.๖๐$$

ผลการวิเคราะห์ในตาราง ๑๗ แสดงว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีผล
สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกันอย่างไรที่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์
ข้อมูลครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่าง
กัน

๓.๔ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการสอบ ระหว่าง
นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน

การสถิติพื้นฐาน

เพื่อให้ได้เกิดความเข้าใจในลักษณะของผลสัมฤทธิ์ในการสอบ ระหว่างนิสิตที่
ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงได้มา ศึกษาสถิติพื้นฐานของข้อมูลดังกล่าวในตาราง ๑๘

ตาราง ๑๘ ค่าสถิติพื้นฐานของผลสัมฤทธิ์ในการสอน ระหว่างวิธีที่ผู้ปกครองมีอำนาจแตกต่างกัน

วิธี/ของผู้ปกครอง	N	$\bar{X}$	S^2	S
รับราชการ	๑๒๔	๔.๕๖๖๔	.๒๑๐๑	.๔๕๘๒
ค้าขาย	๔๔	๕.๒๓๒๓	๑.๓๔๒๒	๑.๓๓๘๓
ทางการเกษตร	๖๕	๕.๐๓๐๓	๑.๕๔๒๓	๑.๒๖๒๖
อื่น ๆ	๑๓	๕.๕๒๕๕	๑.๕๑๔๓	๑.๒๓๐๓

สมมุติฐานการวิจัย กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอำนาจแตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน
ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการสอน

เพื่อทดสอบสมมุติฐานการวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ค่า F - ratio เป็นค่าสถิติ
ในการตรวจสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการสอนระหว่างวิธีที่ผู้ปกครองมีอำนาจแตกต่างกัน
ปรากฏผลการวิเคราะห์ดังตาราง ๑๙

ตาราง ๑๘ ผลการวิเคราะห์ค่าแปรปรวนในการตรวจสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการสอน
ระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน

Source of Variation	df	SS	MS	F
Between groups	๓	๑.๘๓๘๘	.๑๘๖๑	๒.๑๕๓๓
Within groups	๓๐๖	๒๐.๓๘๗๒	.๐๖๖๖	
Total	๓๐๙	๒๐.๘๒๘๖		

$$F_{.๐๕} (๓, ๓๐๖) = ๒.๖๑$$

ผลการวิเคราะห์ในตาราง ๑๘ แสดงว่า นิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีผล
สัมฤทธิ์ในการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า จากการวิเคราะห์ผล
การนี้ พบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ในการสอน ระหว่างนิสิตที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

๑ ๒ ๒
การบุงเบยในการฝึกวิชาทหาร

๑. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่ออาชญากรรม วิจัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและการสอน
๒. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่ออาชญากรรม วิจัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและการสอน ของนิสิตที่ไปพักและอาศัยอยู่กับครอบครัวต่างถิ่น
๓. เพื่อสร้างแบบสอบถามวัดทัศนคติต่ออาชญากรรม

กตบถว่อบางในการเพิกษากนกว่า

การศึกษานี้ใช้การหาค่าสถิติการวิเคราะห์การถดถอยโลกล ที่ทำการวิเคราะห์ในภาคเรียน
ที่ ๑ และ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ จำนวน ๓๐๐ คน จำแนกออกเป็นชาย ๑๐๔ คน หญิง
๑๙๖ คน

เกรงบ่อใจในการฝึกภาคหน้า

๑. แบบสอบถามว่าทัศนคติต่อชาววีพกรู เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย
ข้อคำถาม รวม ๓ ข้อ
- ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะของชาววีพกรูโดยตรง ประกอบด้วยคำถาม
หรือข้อความแสดงคุณลักษณะเป็นคู่ ๆ ที่กล่าว หมายถึงข้ามกัน ให้พิจารณาว่าคำถามหรือข้อความที่
กำหนดให้นั้นตรงกับความรู้สึก หรือวาทกิจของผู้ตอบหรือไม่ แล้วอมตามน้ำหนักความรู้สึกลงใน
กระดานคำตอบ
- ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามวาทกิจเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวกรู ประกอบด้วยข้อความ
ที่แสดงคุณลักษณะของบุคคลที่เป็นกรู ให้ผู้ตอบพิจารณาว่าได้ช่วยกับบุคคลลักษณะนั้นมากหรือน้อย

เพียงใจ แล้วไปตอบตามตัวเลือกที่กำหนดให้ ๕ ตัวเลือก ก่อ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่
เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามสภาพส่วนตัวของผู้ตอบในลักษณะต่าง ๆ ไปให้ผู้ตอบ
พิจารณาว่า ตนมีลักษณะเช่นนี้มากหรือแ่่นเพียงใจ แล้วไปตอบตามตัวเลือกที่กำหนดให้ ๕
ตัวเลือก ก่อ จริงมาก จริง ไม่แน่ใจ ไม่จริง ไม่จริงมาก

แบบสอบถามนี้ใช้การความเชื่อมั่น .๙๐๙๒ จำนวน ๕๐ ข้อ

๒. แบบสอบถามวิสัยทัศน์ตนเอง ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามวิสัยทัศน์ตนเอง ซึ่งคณะนิติศึกษา
โทสามารถวัดผลการศึกษา และวิถิตวิทยา มีการศึกษา ๒๕๐๔ สร้างขึ้นมาปรับปรุงใจได้เหมาะสม
กับระดับของกลุ่มตัวอย่าง ลักษณะของแบบสอบถามเป็นการกำหนดสถานการณ์ ซึ่งบุคคลในเหตุการณ์
ไม่สามารถตัดสินใจได้ ต้องการให้ผู้ตอบช่วยพิจารณาและตัดสินใจแทนบุคคลในเหตุการณ์นี้ ๆ แล้ว
เลือกตอบตามรายการที่กำหนดให้ ๕ ระดับ ก่อ ก ข ก ง และ ๖ แบบสอบถาม
ฉบับนี้ใช้การความเชื่อมั่น .๘๙๕๙ จำนวน ๓๕ ข้อ

นอกจากแบบสอบถามทั้ง ๒ ฉบับนี้แล้ว ผู้วิจัยยังรวบรวมข้อมูลจากแบบ ๒ ชุด
ดังนี้

๑. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ได้จากค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนตั้งแต่ ๕ มีการศึกษา
๒๕๐๖

๒. ผลสัมฤทธิ์ในการสอน ได้จากการะดับคะแนนของนิสิตฝึกสอน ประจำภาคเรียน
ที่ ๑ และ ๒ มีการศึกษา ๒๕๐๖

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลให้ใช้ค่าความสัมพันธ์ดังนี้

๑. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในการศึกษา คือ หัตถ์นคติต่ออาวโรหิต วิสัย
ทัศน์ตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน โดยใช้ค่า Product Moment
Correlation

๒. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่ออาชญากรรม วิสัยทัศน์เอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอบของนิสิตชายและนิสิตหญิง โดยใช้ $t - ratio$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ

๓. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่อผู้ปกครองนิสิตทางกลับเกี่ยวกับทัศนคติต่ออาชญากรรม วิสัยทัศน์เอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอบ โดยใช้ $F - ratio$ เป็นค่าสถิติในการตรวจสอบ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ปรากฏผลดังนี้

ก. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ถัดจากกลุ่มตัวแปรต่างทั้งหมด

- (๑) ทัศนคติต่ออาชญากรรมมีความสัมพันธ์ต่อกันแต่เป็นค่าบวกกับวินัยในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
- (๒) ทัศนคติต่ออาชญากรรมไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
- (๓) ทัศนคติต่ออาชญากรรมมีความสัมพันธ์ค่าลบเป็นค่าบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
- (๔) วิสัยทัศน์เองไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
- (๕) วินัยในตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการสอบ
- (๖) ผลสัมฤทธิ์ในการสอบมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ข. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ถัดจากนิสิตชาย

- (๑) ทัศนคติต่ออาชญากรรม มีความสัมพันธ์ในทางบวก แต่มีค่าค่อนข้างต่ำกับวินัยในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
- (๒) ทัศนคติต่ออาชญากรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

- (๓) ทักษะการอ่านออกเสียง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
- (๔) วินัยในตนเอง ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
- (๕) วินัยในตนเอง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
- (๖) ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ก. ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่จากนิสิตหญิง

- (๑) ทักษะการอ่านออกเสียง มีความสัมพันธ์กับวินัยในตนเอง
- (๒) ทักษะการอ่านออกเสียง ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
- (๓) ทักษะการอ่านออกเสียง มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการสอน
- (๔) วินัยในตนเอง ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
- (๕) วินัยในตนเอง ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการสอน
- (๖) ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

๒. เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ของนิสิตชาย และนิสิตหญิง ปรากฏผลดังนี้

- ก. ทักษะการอ่านออกเสียง ระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- ข. วินัยในตนเองระหว่างนิสิตชายกับนิสิตหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
- ค. ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ของนิสิตชายสูงกว่านิสิตหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
- ง. ผลสัมฤทธิ์ในการสอนระหว่างนิสิตชาย กับนิสิตหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

๓. เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างนิสิตที่ผูกครองมีอาชีพแตกต่างกันเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ปรากฏผลดังนี้

ก. นิสิตที่ผูกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่ออาชีพครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข. นิสิตที่ผูกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีวินัยในตนเองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ค. นิสิตที่ผูกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ง. นิสิตที่ผูกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ในการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพบว่า ทัศนคติต่ออาชีพครู มีความสัมพันธ์ค่าแค่เป็นบวกกับวินัยในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ในการสอน แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ส่วนวินัยในตนเองไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและการสอน และผลสัมฤทธิ์ในการสอนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการสอนของนิสิตชายและนิสิตหญิงพบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่นิสิตชายมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่านิสิตหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นิสิตที่ผูกครองมีอาชีพแตกต่างกัน มีทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและการสอน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

ผลการศึกษพบว่าทัศนคติต่ออาชีพครู มีความสัมพันธ์ในทางบวกแต่มีค่าเท่ากับวินัยในตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าผู้ที่ทัศนคติ

ที่ก่ออาชญากรรม แนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับคุณลักษณะที่ของครูข้อหนึ่งคือ ไบเยอร์ (Iyers, 1960 : 235) ก็พบ การรู้จักควบคุมอารมณ์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะที่หนึ่งของ วินัยในตนเองตามที่ ออซูเบล (Ausubel, 1965 : 189 -190) กล่าวไว้ว่า วัยก่อนปีแรกงาน บางจากการควบคุมตนเองทั้งภายในและภายนอก จากเหตุผลถึงกล่าวบอกว่าทัศนคติก่ออาชญากรรม มีคุณลักษณะบางอย่างรวมกันกับวินัยในตนเอง จึงทำให้การศึกษารังเกียจว่า ทัศนคติก่ออาชญากรรม มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับวินัยในตนเอง ($r = .๓๓๔๘$) นอกจากนี้ยังพบว่าทัศนคติก่ออาชญากรรม มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการสอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ, แต่ไม่พบความสัมพันธ์กับ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลสัมฤทธิ์ในการสอบที่ใช้ในการศึกษารังเกียจได้มาจากกา กะเกณฑ์การประเมินความสามารถในการฝึกสอน ซึ่งเป็นการเตรียมตัวบุคคลที่จะไปประกอบอาชีพครู และทัศนคติเป็นคุณลักษณะหนึ่งที่เป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งมีผลทำให้ผู้ที่มีทัศนคติ ที่ก่ออาชญากรรมแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ในการสอบสูง และผู้ที่มีทัศนคติที่ไม่ก่ออาชญากรรมแนวโน้มที่จะ มีผลสัมฤทธิ์ในการสอบต่ำไปด้วย และการที่การศึกษานี้ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติก่ออาชญากรรม กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน อาจเนื่องมาจากผลสัมฤทธิ์ในการเรียนเป็นผลมาจากองค์ประกอบหลาย อย่าง โดยเฉพาะองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา และทัศนคติต่อวิชาที่เรียน ทั้งนี้เพราะคะแนนผล สัมฤทธิ์ในการเรียนที่ใช้ในการศึกษารังเกียจได้มาจากกาเกณฑ์เฉลี่ยคะแนน ภาคเรียน, ซึ่งเป็น ผลมาจากเนื้อหาในวิชาสามัญและเนื้อหาในวิชาการศึกษารวกกันอยู่ ส่วนทัศนคติก่ออาชญากรรมเป็นการ วัดหาที่ ความรู้สึกที่ป็นลักษณะของอาชญา และการสอบมากกว่าที่จะวัดหาที่ ความรู้สึก หรือ ทัศนคติต่อวิชาที่เรียนในชั้น ดังนั้นจึงทำให้ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติก่ออาชญากรรม และ ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนในการศึกษารังเกียจ ($r = .๐๔๔๘$)

อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติก่ออาชญากรรมกับวินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอบ โดยแยกตามเพศแล้วพบว่า เพศชายที่กว่า ๕๖.๖๖% เฉ้น เกี่ยวกับกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ส่วนเพศหญิงไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติก่ออาชญากรรมกับวินัย ในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอบเลย จากผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า เพศชายจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีผลก่อตัวแปรเหล่านี้

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยในตนเอง กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอนแล้วไปพบความสัมพันธ์กัน จึงไปสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ และเมื่อศึกษาความสัมพันธ์โดยแยกคาบแยกแล้ว พบว่าวิสัยในตนเองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการสอน แต่ไม่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนในคาบแยกชาย ส่วนในคาบหญิงนั้นไม่พบว่า วิสัยในตนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการสอน และผลสัมฤทธิ์ในการเรียน การสังเกตที่พบนี้แสดงให้เห็นว่า เพศอาจเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อตัวแปรเหล่านี้ และเมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน พบว่า มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมีการเก็บมากกว่า ๑ ครั้ง ผู้วิจัยได้มาจากค่าคะแนนเฉลี่ยคะแนน ๕ คาบเรียน ซึ่งรวมทั้งค่าคะแนนที่ได้มาจากผลสัมฤทธิ์ในการสอนด้วย จึงทำให้ตัวแปรทั้งสองนี้ไว้ลักษณะรวมกันอยู่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศชาย และเพศหญิงพบว่า เพศชายมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนตัวแปรอื่น คือ ทักษะการตัดสินใจ การ วิสัยในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ในการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสะสมของกลุ่มตัวอย่าง จากอิทธิพลนี้ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เมื่อแยกคาบแยกแล้วปรากฏผลแตกต่างกัน แต่ความสัมพันธ์รวมกันที่พบในกลุ่มตัวอย่างทั้งสองเพศ ก็คือผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอน ซึ่งแสดงว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ในการสอน อาจเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน และการที่พบว่าในกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย ทักษะการตัดสินใจจะมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับวิสัยในตนเอง และผลสัมฤทธิ์ในการสอน จึงอาจทำให้วิสัยในตนเองมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการสอน ส่วนกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงไม่พบความสัมพันธ์ดังกล่าว ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของทั้งสองเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการสอนในทั้งสองเพศ จึงทำให้การหาความสัมพันธ์ของผลสัมฤทธิ์ในการสอนกับตัวแปรอื่นในทั้งสองเพศนี้แตกต่างกันดังกล่าวไว้

สำหรับการศึกษาตัวแปรตามความแตกต่างในด้านอาชีพของผู้ปกครอง พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกันมีทัศนคติต่ออาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ในการสอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้งหมด ซึ่งไม่เป็นที่ประจักษ์ชัดจากการวิจัยข้อ ๒.๒ นี้เองเนื่องจากอาชีพของผู้ปกครองที่แตกต่างกันไม่ได้เป็นผลกระทบโดยตรงต่อรายได้ หรือฐานะของเศรษฐกิจสังคมของกลุ่มตัวอย่างก็ได้ เพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ล้วนกันอยู่ในหอพักของทางวิทยาลัย จึงทำให้ทุกคนมีภาวะแวดล้อมในทางที่ใกล้เคียงกัน และอาชีพของผู้ปกครองไม่ส่งผลต่อกลุ่มตัวอย่างในด้านที่ผู้ปกครองจะใช้เวลาในการอบรม ดูแล หรือแนะนำเท่าเทียมกัน และในทางทัศนคติต่ออาชีพครูนั้น อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการปลูกฝังอบรมมาตั้งแต่เริ่มเรียนในระดับประถมศึกษาผ่านกิจกรรมวิชาการศึกษา ซึ่งก็อยู่ในระยะเวลาที่เทียบกัน และอีกประการหนึ่ง ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับที่ถือว่าสูง สำหรับการที่จะออกไปประกอบอาชีพ ซึ่งส่วนใหญ่ก็ต้องการเป็นครู จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างที่มีทัศนคติต่ออาชีพครูเป็นส่วนใหญ่ ($\bar{X} = 96.96\text{cm}$)

ในด้านวินัยในตนเอง กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดต่างก็จัดได้ว่ามีภูมิลำเนาทั้ง ๔ ตำบลโดยเฉพาะภูมิลำเนาทางบ้านเรือนนี้ แล้วจะมาจากครอบครัวที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน แล้วการที่ทุกคนเข้าสถานศึกษาเป็นส่วนใหญ่ทำให้ต้องมีการปรับตัวทางด้านอารมณ์ความรู้สึก โดยเฉพาะทุกคนเคยผ่านการฝึกสอนในระดับประถมศึกษาผ่านกิจกรรมวิชาการศึกษามาแล้วทั้งสิ้น จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างรู้จักควบคุมตนเองได้ก็ ประกอบกับกลุ่มตัวอย่างอยู่ในภาวะที่จะออกไปรับฝึกหัดตนเองและสังคมนี้เกิดการออกไปประกอบอาชีพครูจึงทำให้กลุ่มตัวอย่างมีวินัยในตนเองไม่แตกต่างกัน แล้วจะมาจากครอบครัวที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกัน

ในด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่นำมาเปรียบเทียบกันเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกันเนื่องจากเนื่องมาจากองค์ประกอบทางสังคมของกลุ่มตัวอย่างที่ได้ จึงทำให้เพราะกลุ่มตัวอย่างที่เรากำลังศึกษานี้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการคัดเลือกทางสถิติมาแล้ว กล่าวคือกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้เป็นผู้ที่ได้รับคัดเลือกให้ศึกษาในระดับการศึกษามัธยมศึกษา โดยวิธีการคัดเลือกมาที่เรียนได้คะแนนดีในระดับประถมศึกษาผ่านกิจกรรมวิชาการศึกษามัธยมศึกษาของสถานศึกษาที่ศึกษาทั้งหมด จึงทำให้ระดับสติปัญญาของกลุ่มตัวอย่างที่เรากำลังศึกษานี้มีระดับปาน ๆ กัน แล้วจะ

มาจากกรอบวิธีที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันไปมาก และอีกประการหนึ่งการศึกษาระดับนี้เป็นการจัดการศึกษาทางวิชาการของแต่ละบุคคล นั่นคือกลุ่มตัวอย่างสามารถเรียนตามวิชาที่ตนเองถนัด โดยเลือกเป็นวิชาเอก - วิชาโทของตนเองได้ ก็ทำให้จะส่งเสริมให้แต่ละคนประสบความสำเร็จในการเรียนตามวิชาที่ตนเองถนัด จากเหตุผลทั้งกล่าวมาแล้วนี้อาจเป็นสาเหตุที่ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพของผู้ปกครองแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกันในด้านผลสัมฤทธิ์ในการสอบ ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุความเป็นอยู่ของกลุ่มตัวอย่างมีสภาพคล้ายคลึงกัน คือส่วนใหญ่พักอยู่ในเขตพื้นที่ของทางวิทยาลัย ทำให้มีสภาพใกล้เคียงกันทั้งในการปรึกษาหารือต่าง ๆ โดยเฉพาะในด้านการเรียนการสอนร่วมกัน สภาพที่คล้ายคลึงกันแบบนี้ อาจเป็นผลให้กลุ่มตัวอย่างมีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความต้องการผลสำเร็จในการสอบ และความร่วมมือในการทำงาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการกระตุ้นผลสัมฤทธิ์ในการสอบของทางวิทยาลัยไปแตกต่างกัน และการที่กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดกันอยู่ในเขตพื้นที่อาจเป็นเหตุให้เห็นทางวาทกรรมกว้างเกินการยอมรับความคิดเห็น ถ้าพิจารณาจากทางกรอบวิธี หรือสภาพทางสังคมอาชีพที่มาจากทางกรอบวิธีจึงไปส่งผลกระทบกระเทือนต่อสภาพการเรียนการสอนของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้ในการศึกษารังนี้ ได้พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการสอบมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับทัศนคติต่อวิชาชีพครู ($r = .๑๘๕๒$) และผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ($r = .๓๐๘๘$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าอาชีพของผู้ปกครองไปส่งผลกระทบต่อทัศนคติต่อวิชาชีพครู และผลสัมฤทธิ์ในการเรียน จากความสัมพันธ์ดังกล่าวอาจเป็นผลทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ผู้ปกครองมีอาชีพแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ในการสอบไปแตกต่างกันเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรจะหาความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อวิชาชีพครู วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และการสอบ กับตัวแปรอื่น ๆ ที่ถือว่าเป็นความสัมพันธ์กัน เช่น ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาเอก วิชาโท วิชาการศึกษา หรือในแง่บุคลิกภาพ เช่น ความเป็นคนมีเหตุผล ความรู้สึกลึกซึ้ง ความเห็นเป็นประชาธิปไตย การปรับตัวในการเรียนการสอน ฯลฯ

๒. การจะมีการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชญากรรม วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และการสอบในกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน เช่น สภาพพื้นที่ที่อยู่ ฐานะทางเศรษฐกิจของบุคคล การอบรมเลี้ยงดูของบิดา มารดา วุฒิสภาพุทธ ฯลฯ

๓. การจะมีการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชญากรรม วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และการสอบของนักศึกษาในระดับชั้นที่แตกต่างกัน เพื่อจะทราบว่า ระดับชั้นที่แตกต่างกันจะส่งผลให้ทัศนคติต่ออาชญากรรม วินัยในตนเอง ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน และการสอบแตกต่างกันหรือไม่

๔. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการศึกษามองเห็นใจ และเห็นความสำคัญของทัศนคติต่ออาชญากรรม อันจะเป็นแนวทางในการส่งเสริมให้วิไลวิทยาลัยจัดการศึกษาเป็นศูนย์ที่มี "ทัศนคติต่ออาชญากรรม" ที่ชัดเจน และสามารถออกไปปฏิบัติหน้าที่ของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

คมเพชร ฉัตรสุภากุล การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางงานเสริมธุรกิจ การปรับตัว และกิจกรรม
ในวิทยาลัย ของนักศึกษาชั้น ป.กศ. ปีที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๑๔ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สูง และต่ำ ของวิทยาลัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัย

วิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๕, ๑๒๓ หน้า.

✓ เกื้อ สวนานนท์ จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน และจบหมายถึงสุนัตรา โอเกียนต์ไตร์ ๒๕๑๒,
๓๖๒ หน้า

ด่วน ถิ่นวล "แก้ร้อนดกวัน" ศูนย์ศึกษา : มิถุนายน ๒๕๐๑.

ดุษฎี ชูฉาย ม.ค., จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน โรงพิมพ์กิ่งเพชร ๒๕๐๘, ๒๕๔ หน้า

นภาพร เมธีกาวันนิ ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทัศนคติในการเรียน กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๔, ๘๑
หน้า.

ประสาธน์ หลักศิลา สังคมวิทยา โรงพิมพ์ก้าวหน้า ๒๕๐๑, ๔๐๒ หน้า.

ปรีชา พิณนามนท์ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียน การปรับตัว ความตั้งใจ
ระดับความมุ่งมั่น และความวิตกกังวลในการฝึกสอน กับผลสัมฤทธิ์ในการฝึกสอน ของนักเรียน
ฝึกหัดครูสวนกลาง ปรินิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๑๔, ๑๑๘
หน้า.

ปรีชา ธรรมา และ ถาวร เกื้อเกียรติพงศ์ "พฤติกรรมของเด็กไทยวัยรุ่นที่ขัดกับสังคม. รายงาน
การวิจัย ฉบับที่ ๑๕ ของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการพัฒนาเรื่องเด็ก โรงพิมพ์คุรุสภา
๒๕๑๖, ๑๑๔ หน้า.

ปิ่น มาลากุล ม.ค., "พระราชกรณียกิจเกี่ยวกับการศึกษา" วารสารคณะกรรมการการศึกษา
แ่งชาติ ๙ : ธันวาคม ๒๕๐๕.

พจน์ จันทระวิระกุล ความสัมพันธ์ระหว่างความชอบด้วยกฎหมายกับทัศนคติแบบเชื่ออำนาจภายใน-
ภายนอกตน และความสามารถในการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และประถมศึกษาปีที่ ๕
ปริญญาทิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๕, ๘๘ หน้า.

พรหมก เริงศรีทอง การศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพของครูกับนักวิทยากรและ ปริญญาทิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๕, ๒๔๗ หน้า.

มัทธนา ปิยะบงกช การสำรวจคุณลักษณะของครูในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปริญญาทิพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๑, ๑๓๓ หน้า.

ลูกเก็ก วินศนเสนธิ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก และคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ใน
การเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ ๖ ปริญญาทิพนธ์ กศ.บ.
วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๔, ๕๓ หน้า.

ละเอียก บุญเกิด คุณลักษณะของครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปริญญาทิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัย
วิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๓, ๘๕ หน้า.

วิจิตร ศรีสะอาด รายงานการสำรวจและวิจัยอันค้น ๑ วิทยาลัยครูเพชรบุรี โรงพิมพ์อนุกลกิจ
๒๕๐๓, ๒๔ หน้า.

วิทยาลัยครูเพชรบุรี รายงานการสำรวจและวิจัย เรื่ององค์ประกอบ และสิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อ
ผลการเรียนของนักเรียนวิทยาลัยครูเพชรบุรี โรงพิมพ์อนุกลกิจ ๒๕๐๓, ๒๔ หน้า.

วัฒนา สุ่มเล็ก การศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ที่มีความสามารถในการเรียนสูง กับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ ระดับมัธยมศึกษา
ปีที่ ๖ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๓, ๘๗ หน้า.

- สงบ อักษระ การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก กับคะแนนจากแบบทดสอบจิตตามผล
และผลการเรียนของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ. ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม.
 วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๕, ๑๖๓ หน้า.
- สมสมัย จิตทัช การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ในการเรียน
และทัศนคติต่ออาชีพครู ของนักเรียน ป.กศ. ในสถาบันฝึกหัดครูส่วนกลาง ปีการศึกษา ๒๕๐๖
 ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๖, ๘๖ หน้า.
- สวัสดิ์ บัณฑิต การสำรวจปัญหาและความต้องการ เกี่ยวกับการเลือกอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๐๕ ในโรงเรียนสาธิตวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปรินฤพานิพนธ์
 กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๖, ๖๖๓ หน้า.
- สาโรช บัวศรี ท่าปรากัยของอริยมัคการฝึกหัดครู เอกสารการนิเทศการศึกษ หน่วยศึกษา
นิเทศการอริยมัคการฝึกหัดครู ๒๕๐๔, ๖๕ หน้า.
- สุนันท์ กลไกสุข ความสัมพันธ์ระหว่างความถนัดทางการเรียน การปรับตัว ความตั้งใจเรียน
และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครองกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๖,
 ๒๗๑ หน้า.
- สุพิศรา สุภาณ สังคมวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๔, ๑๖๖ หน้า.
- เสริมศักดิ์ วิชาอารมณ์ องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา ของนิสิตปริญญาตรี
ทางการศึกษา คุุณบัณฑิต ๑๑ : ๔๔ - ๖๐, กรกฎาคม - สิงหาคม ๒๕๐๔.
- สำนักงานคณะกรรมการ เศรษฐกิจแห่งชาติ สถานการณ์เศรษฐกิจของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๐-๖๖
 โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๐๖, ๑๓๕ หน้า.
- อารี วัชชีโยภณ เปรียบเทียบทัศนคติต่ออาชีพครูของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ. และ ป.ป.
ปีการศึกษา ๒๕๐๖ ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ๒๕๐๖,
 ๔๖ หน้า.

- Anastasi, Anne, Testing Problems in Perspective, American Council of Education, New York, 1965, 671 pp.
- * Ausubel, D.B., Psycho Development and the Personality, Grune & Stratton, Inc., 1965, p. 189 - 200
- Bowlin, Leander L., "Principles of Evaluating in Student Teaching" A Forward Look at Theories and Practices, Thirty Ninth Yearbook of the Association for Student Teaching, Iowa State Teachers College, 1960, 226 pp.
- Bruno Angela R., "Predictive Relationships of Twenty-two Selected Measures with Success in Elementary Student Teaching," Dissertation Abstracts 31 : 660 - 1, April, 1970.
- * Carmichael, Leonard, Manual of Child Psychology, New York, J. Wiley & Sons, Inc., London, Chapman & Hall, Limited, 1954, 1295 pp.
- Cnapra, Sukhendra Lal, "Parental Occupation and Academic of High School Students in India," Journal of Educational Research, 60 : 359 - 361, April, 1967.
- Culalongkorn University, Faculty of Education, "Factor Related to Achievement Among Paban Pupils," Pilot Study, Educational Bulletin, Faculty of Education, Culalongkorn University, 1964, 30 pp.
- * Cook, Desmond L., Lunden, James O., and McKay, Marrison E., "A Factor Analysis of Teacher Trainer Response to Selected Personality Inventories," Educational and Psychological Measurement, 21 : 865 - 877; Winter, 1961.
- * Doyle, Marion Wade, "Citizenships Begins in the Homes," Journal of the Associate for Children Education International, April, 1961, 361 pp.
- * Elizabeth Warren, Hanes Welton, The City University of New York, 1972, 7328 - B
- , Ferguson, George A., Statistical Analysis in Psychology and Education, 2nd, ed., McGraw-Hill Book Company, Inc., New York, 1966, 446 p.
- , Frank, Darrell Wripino, "An Evaluation of the Teaching Readiness of Seniors in Education as Compared to Seniors in Other Areas of Preparation at the University of Kansas," Dissertation Abstracts, 27 : 666 - 1, July - September, 1966.
- , Garrett, Henry Edward, Statistics in Psychology and Education, 6 th ed., Longman & Green, New York, 1966, 491 pp.

- / Garrison, Kail C., Kingston, Albert J., and McDonald Arthur S., Educational Psychology, Vakils Boffin and Simons Private Ltd., Bombay, 1964.
- / Ellis, John "Personality Needs of Future Teachers," Educational and Psychological Measurement, 24 : 589 - 600 , Fall, 1964.
- / Good, Carter V., Dictionary of Education, McGraw - Hill Book Company Inc., New York, 1959, 676 pp.
- Greer, Nelson B., "Socialization Value in the Negro and East Indian Sub - Culture of Trinidad," Journal of Social Psychology, 11 (2) : 204, June, 1964.
- / Guilford, J.P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, 2d. ed., McGraw - Hill Book Company, Inc., New York, 1950, 633 pp.
- / Guilford, J.P., Fundamental Statistics in Psychology and Education, 4th ed., McGraw - Hill Book Company, Inc., New York, 1965, 605 pp.
- / John, F. Chler., The Teacher and School Discipline, The Scarecrow Press, Inc., Metuchen, N.J., 1970, 314 pp.
- / Jones, Margaret L., "Analysis of Certain Aspects of Teaching Ability," Journal of Experimental Education, 25 : 153 -180, December, 1956.
- Kammel, Pange, Lutter, "Characteristics of Student Teachers as Correlates of Success in Student Teaching," Dissertation Abstracts, 10 : 5765 - 5766, April, 1965.
- / Lindquist, E.F., Design and Analysis of Experiments in Psychology and Education, Hafflin Company, Houghton, 1956, 393 pp.
- / Magnusson, David, Test Theory, Addison Wesley Publishing Company, London, 1967, 270 pp.
- McGuire, T.P., "Some Difference Between Under and Over Achiever in College," Educational Administration and Supervision, 40 : 117 - 120, 408 pp.
- / Phyllis, Flower Green House, "A Comparison of Selected Personality Traits of Student Teachers and Supervising Teachers" Dissertation Abstracts 25 : 5764 - A, 1965.
- R.F. Sears, E.L. Maccoby, and H. Levine, Patterns of Child Rearing, Row, Peterson & Company : New York, 1957 p. 470.
- / Russell, G.W., "The Personality of Zambian Student Teachers in Relation to their Social Behavior and Teaching Ability," Teacher Education in New Countries, 12 : 137 - 143, November, 1971.

- §
- ★ Solomon, E., "Personality Factor and Attitude of Mature Trainee ; College Students," The British Journal of Educational Psychology 38 : 24 - 30, 1968.
 - ✓ Sorenson, Herbert, Psychology in Education, McGraw-Hill Book Company, New York, 1948, 535 pp.
 - Thomas Jeffrey De Belle, "Attitude and Academic Achievement Among Male and Female Anglo and Spanish American Fifth Grade Students," Dissertation Abstracts 31 : 1624 - A, 1969.
 - ✓ Takako Mori, "Analysis of Factors Influencing Motivation For Becoming a Teacher," The Journal of Educational Research, vol. 57 (4), December, 1966 , p. 174 - 179.
 - † Vincent, Elizabeth Lee, Human Goal Development, The Ronald Press Company New York, 1961, 522 pp.
 - ✓ Wiggins, Jerry E. and others, The Psychology of Personality, Addison - Wesley, 1971, 705 pp.
 - William F. Brown and Wyne H. Holtzman , "A Study Attitude Questionnaire for Predicting Academic Success," The Journal of Educational Psychology, 46 : 75 - 84, 1955.
 - Winer, B.J., Statistical Principles in Experimental Design, McGraw - Hill Book Company, Inc., New York, 1962, 672 pp.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

กำหนดจำนวนของแบบสอบถามวัดทัศนคติต่ออาชีพการ
และแบบสอบถามวินัยในตนเอง

ตาราง ๒๐ กำขำนางจำแนกของแบบสอนตามวัฏจักรการศึกษาปีที่ ๒

ข้อ ที่	กา t	ข้อ ที่	กา t	ข้อ ที่	กา t
๑.	๗.๗๗๗๗	๑๘.	๖.๗๗๗๗	๓๕.	๑๑.๗๗๗๗
๒.	๘.๗๗๗๗	๑๙.	๗.๗๗๗๗	๓๖.	๑๒.๗๗๗๗
๓.	๙.๗๗๗๗	๒๐.	๘.๗๗๗๗	๓๗.	๑๓.๗๗๗๗
๔.	๑๐.๗๗๗๗	๒๑.	๙.๗๗๗๗	๓๘.	๑๔.๗๗๗๗
๕.	๑๑.๗๗๗๗	๒๒.	๑๐.๗๗๗๗	๓๙.	๑๕.๗๗๗๗
๖.	๑๒.๗๗๗๗	๒๓.	๑๑.๗๗๗๗	๔๐.	๑๖.๗๗๗๗
๗.	๑๓.๗๗๗๗	๒๔.	๑๒.๗๗๗๗	๔๑.	๑๗.๗๗๗๗
๘.	๑๔.๗๗๗๗	๒๕.	๑๓.๗๗๗๗	๔๒.	๑๘.๗๗๗๗
๙.	๑๕.๗๗๗๗	๒๖.	๑๔.๗๗๗๗	๔๓.	๑๙.๗๗๗๗
๑๐.	๑๖.๗๗๗๗	๒๗.	๑๕.๗๗๗๗	๔๔.	๒๐.๗๗๗๗
๑๑.	๑๗.๗๗๗๗	๒๘.	๑๖.๗๗๗๗	๔๕.	๒๑.๗๗๗๗
๑๒.	๑๘.๗๗๗๗	๒๙.	๑๗.๗๗๗๗	๔๖.	๒๒.๗๗๗๗
๑๓.	๑๙.๗๗๗๗	๓๐.	๑๘.๗๗๗๗	๔๗.	๒๓.๗๗๗๗
๑๔.	๒๐.๗๗๗๗	๓๑.	๑๙.๗๗๗๗	๔๘.	๒๔.๗๗๗๗
๑๕.	๒๑.๗๗๗๗	๓๒.	๒๐.๗๗๗๗	๔๙.	๒๕.๗๗๗๗
๑๖.	๒๒.๗๗๗๗	๓๓.	๒๑.๗๗๗๗	๕๐.	๒๖.๗๗๗๗
๑๗.	๒๓.๗๗๗๗	๓๔.	๒๒.๗๗๗๗		

ตาราง ๒๑ การอ่านนาฬิกาแบบของแบบรอบนาฬิกาในตนเอง

ชั่วโมง	นาที	ชั่วโมง	นาที
๑.	๒.๐๒๓๘	๑๙.	๔.๓๙๙๔
๒.	๓.๙๕๐๓	๒๐.	๒.๓๓๖๖
๓.	๒.๕๕๙๕	๒๑.	๓.๓๒๙๓
๔.	๔.๓๑๙๔	๒๒.	๓.๖๒๕๐
๕.	๔.๘๑๙๒	๒๓.	๒.๕๔๐๕
๖.	๓.๑๖๓๓	๒๔.	๒.๑๒๔๕
๗.	๒.๕๖๙๘	๒๕.	๒.๘๖๙๓
๘.	๓.๙๑๐๔	๒๖.	๓.๔๔๙๔
๙.	๒.๕๒๐๘	๒๗.	๒.๑๘๒๙
๑๐.	๓.๑๓๑๒	๒๘.	๔.๖๑๖๑
๑๑.	๒.๑๔๑๙	๒๙.	๓.๐๙๙๔
๑๒.	๔.๑๓๑๒	๓๐.	๓.๓๐๘๑
๑๓.	๒.๕๙๐๑	๓๑.	๒.๘๙๒๑
๑๔.	๓.๐๓๓๓	๓๒.	๒.๙๓๒๙
๑๕.	๓.๓๔๐๓	๓๓.	๔.๑๓๘๒
๑๖.	๒.๕๕๑๙	๓๔.	๒.๖๖๙๔
๑๗.	๑.๘๓๙๖	๓๕.	๓.๓๖๓๓
๑๘.	๒.๖๐๔๓		

ภาคผนวก ข.

ตัวอย่างแบบสอบถาม วัคซีนกักตุนเชื้อไวรัสพิษ
และแบบสอบถามวินัยในตนเอง

ก่อนให้ท่านระดมแบบสอบถาม โปรดกรอรายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่าน หรือเขียน
เครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ ข้างล่างนี้

๑. ชื่อ, สกุล

๒. เพศ ☐ ชาย

☐ หญิง

๓. ตำแหน่งของผู้ปกครอง ☐ รับราชการ

☐ ค้าขาย

☐ ทางกรร เกษตร

☐ อื่น (โปรดระบุ)

๔. อดทนฝึกสอนในแผนกที่ ☐ ๑

☐ ๒

๕. วิชาเอก

๖. วุฒิปริญญา ☐ บัณฑิต ๓

☐ มกษ. ๔

แบบสอบถามทั้งหมดมี ๒ ชุด กรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

แบบสอบถามชุดที่ ๑

แบบสอบถามชุดนี้ต้องการทราบความรู้สึกและความคิดเห็นให้ตรงตามที่เป็นจริงโดยตรง
ท่านจะมีความรู้สึกอย่างไรเมื่อมีความเกี่ยวข้องกับตัวของท่านเอง จะไม่มีการพิจารณาว่าคำตอบของท่าน ผิด
หรือถูก เพราะแต่ละกรณีมีความรู้สึกนึกคิดไม่เหมือนกัน ถ้าตอบโดยที่ถูกต้องก็ตรงกับความรู้สึก
และความคิดเห็นตามสภาพความเป็นจริงของท่าน คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับอย่างยิ่ง จะไม่มี
ผลกระทบกระเทือนต่อผลการวิจัยของท่านแต่อย่างใด ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม ถึงแม้ว่าท่าน
สนใจและตอบด้วยความไม่จริงบ้างก็สุด

แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วยข้อคำถามรวม ๓ ตอนคือ

ตอนที่ ๑. ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามหรือข้อความเฉพาะบุคคลและ เป็นอยู่ ๆ
ที่ให้ความหมายตรงข้ามกับ ให้ท่านเลือกตอบโดยการกาเครื่องหมาย /
กับตัวเลขตามลำดับของความรู้สึกของท่าน เช่น

(๑) วาฬเพชฌฆาตเป็นวาฬที่

น่าเบื่อ ๒ ๑ ๐ ๑ ๒ น่าสนใจ

ถ้าตอบที่ช่อง ๒ ทางด้านน่าเบื่อ แสดงว่าวาฬเพชฌฆาตเป็นวาฬที่น่าเบื่อมากที่สุด

ถ้าตอบที่ช่อง ๑ ทางด้านน่าเบื่อ แสดงว่าวาฬเพชฌฆาตเป็นวาฬที่น่าเบือน้อย

ถ้าตอบที่ช่อง ๐ แสดงว่าท่านไม่แน่ใจ หรือตัดสินใจไม่ได้

ถ้าตอบที่ช่อง ๑ ทางด้านน่าสนใจ แสดงว่าวาฬเพชฌฆาตเป็นวาฬที่น่าสนใจมาก

ถ้าตอบที่ช่อง ๒ ทางด้านน่าสนใจ แสดงว่าวาฬเพชฌฆาตเป็นวาฬที่น่าสนใจมากที่สุด

ตอนที่ ๒. ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยข้อความที่แสดงลักษณะของบุคคลที่เป็นกรณี
ให้ท่านพิจารณาว่า ท่านเห็นด้วยกับคุณลักษณะเหล่านั้นมากหรือเพียงใด
แล้วกาเครื่องหมาย / ลงใบของกา คำศัพท์ของความรู้สึกของท่าน เช่น

(๑) ท่านคิดว่าครูเป็นบุคคลที่

เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง

ให้วงรี

ตอนที่ ๓ ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วยข้อความที่แสดงลักษณะของแบบ ให้ท่าน
พิจารณาว่า ท่านมีลักษณะเช่นที่เห็นมากหรือน้อยเพียงใด แล้วกาเครื่องหมาย
✓ ลงในช่อง ตามสภาพความเป็นจริงของตัว เอง

(๑๑) ท่านคิดว่าท่านเป็นบุคลิกที่

กระตือรือร้นในหน้าที่การงาน

จริงมาก	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงมาก

ขอขอบพระทัยให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง

ถอนที่ ๑ คาบิทรุเป็นอาสีที่

นาเปว	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
ปีเถียรก	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
สากัญ	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
สจวิค	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
นากรัทธา	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
เห็นแก่ตัว	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
กาวหนา	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
นาสรร เสริญ	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
นาฏโกใจ	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
มันกง	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
ที	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
สนุก	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
มีประโยชน์	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
มีกวางตุ	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
ใครๆก็อยากเป็น	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
เกรงเกรียง	๒ ๑ ๐ ๑ ๒
จำเป็น	๒ ๑ ๐ ๑ ๒

นาสนใจ
ทำถอย
ไปสากัญ
ไปสจวิค
ไปนากรัทธา
เสียสละ
ไปกาวหนา
นาฏก
ไปนาฏโกใจ
ไปมันกง
ไปที
ไปสนุก
ไปประโยชน์
มีความทุกข์
ไปมีใครอยากเป็น
ราเวิง
ไปจำเป็น

ตอนที่ ๒ ทำหน้าที่ว่ากรูเป็นมุกกลที่มี.....

บุคลิกภาพที่
 ความยุติธรรม
 การรับนิทรม
 ความโอบอ้อมอารี
 ความเมตตากรุณา
 ความสุภาพเรียบร้อย
 ความตรงต่อเวลา
 ความซื่อสัตย์
 ความละเอียดรอบคอบ
 ความประพฤติที่เหมาะสม
 ระมัดระวังภัย
 เหตุผล
 ขนบสัจจะ
 จิตใจกว้างขวาง
 วุฒิกที่สูง
 วาจาสุภาพ
 ชาติวงศ์เกรงเกรียง
 ชาติวงศ์หงุดหงิด
 การปรับปรุงตนเองเสมอ

ให้ด้วย อย่างนี้	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่ เห็นด้วย	ไม่ให้ด้วย อย่างนี้

ตอนที่ ๓ ท่านรู้สึกว่าการเป็นแบบกลที่

พิจารณาใจอาจารย์พร
สนใจอาจารย์พร
เมื่อทนายศาลการสอน
ถึงใจยอมรับสิ่งสอนเด็ก
สอนเด็กด้วยความสุขสบาย
แนะนำช่วยเหลือเด็กด้วยความเต็มใจ
เอาใจใส่ดูแลเด็กนักเรียนอยู่เสมอ
วางตัวได้เหมาะสมกับอาชีพครู
มีความภาคภูมิใจที่จะได้เป็นครู
เข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนด้วยความ
- เต็มใจ
ประพฤติได้เหมาะสมกับอาชีพครู
อุทิศตนเพื่อการสอนให้ตลอดเวลา
ฝึกฝนตนเอง
สนใจที่จะปรับปรุงการเรียนการสอน

จริงมาก	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง	ไม่จริงมาก

ขอขอบพระทัยในความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง

แบบสอบถามชุดที่ 2

(๑๑)

คำชี้แจง

แบบสอบถามต่อไปนี้ เป็นสถานการณ์ที่บุคคลในเหตุการณ์ไม่สามารถตัดสินใจได้ ขอให้ท่านช่วยตัดสินใจแทนบุคคลนั้น ๆ ภาย คำตอบที่ดีที่สุดคือ คำตอบที่ตรงกับความรู้สึก ความกตัญญู และการตัดสินใจของท่านอย่างแท้จริง

การตอบแบบสอบถาม

ในแต่ละข้อจะมีอักษร ก - จ ขอให้ท่านตอบในกระดาษคำตอบ โดยกาเครื่องหมาย X ทั่วอักษรที่ต้องการจะตอบ เพียงคำตอบเดียว

เกณฑ์การเลือกตอบ

กาที่	ก	หรือ	จ	เมื่อท่านเห็นว่าบุคคลผู้นั้นควรปฏิบัติในลักษณะดังกล่าวมากที่สุด
กาที่	ข	หรือ	ง	เมื่อท่านเห็นว่าบุคคลผู้นั้นควรปฏิบัติในลักษณะดังกล่าวพอสมควร
กาที่	ค			เมื่อท่านไม่สามารถตัดสินใจได้

ตัวอย่างการตอบ

ขณะที่ฉันพร่ำทำงานเพื่อให้ทันส่งอาจารย์ในวันรุ่งขึ้น แต่พอทำไปได้ไม่ถึงครึ่งหนึ่ง ฉันก็ประสบกับสถานการณ์

๑. มีรายการคนตรีจากทางโทรทัศน์ซึ่งตนชอบ

(ในกระดาษคำตอบ) ชมโทรทัศน์ ค ข ค ง จ หาสถานที่ทำงานใหม่

อธิบาย แสดงว่าท่านเห็นควรให้อัฒพร เลิกเอาการชมโทรทัศน์มากที่สุด

๒. อากาศอบอุ่น รุ่งอรุณ

เช้านอน ก ข ~~ค~~ ง จ ทำงานต่อไป

อธิบาย แสดงว่า ท่านไม่ทราบว่า จะตัดสินใจแทนฉันได้อย่างไรก็ ระหว่างการเช้านอนกับการทำงานต่อไป

คำตอบของท่านจะ ไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อผลการเรียนของท่านแต่อย่างใด ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม และจะถือเป็นความลับที่สุด ขอให้ท่านสบายใจที่จะช่วยตัดสินใจแทนบุคคลต่าง ๆ ในแบบสอบถามนี้ได้อย่างเสรี ตามความนึกคิดของท่านจริง ๆ

อ่านข้อคำถาม แล้วเขียนตอบในกระดาษคำตอบชุดที่ 2

ขอคำถาม

น้อยเป็นนักศึกษาที่ผู้สตัยจากคนหนึ่ง และไม่เคยคิดที่จะเปลี่ยนนิสัยอันนี้เลย แต่แล้วก็
มีเหตุการณ์ที่ทำให้หนอยทองแก้ปัญหา ดังนี้

๑. ไม่มีเงินให้ค่าเล่าเรียนและพบกระเป๋าบรจุเงิน ๕๐๐ บาท ในกระเป๋ามีบัตรนักศึกษา
ซึ่งมีชื่อเจ้าของอยู่ด้วย นอยควรตัดสินใจอย่างไร ?
๒. ไม่มีเวลาทำรายงาน เพื่อนสนิทนำเอารายงานมาให้ลอก และถ้าไม่มีงานส่งอาจสอบตก
นอยควรตัดสินใจอย่างไร ?
๓. ในขณะที่สอบ อาจารย์ไม่อยู่ในชั้น เพื่อนทุกคนหยิบตำราขึ้นมาดู นอยควรตัดสินใจ
ทำอย่างไร ?

✓ เปรบทั้งใจว่า ในการเรียนระดับนี้ จะไปหนีเรียนเลย และแล้ววันหนึ่งก่อนถึงชั่วโมงเรียน
มีเหตุการณ์เกิดขึ้นกับเปรม เปรบควรทำอย่างไร ?

๔. เพื่อนชวนไปดูบาสเกตบอล และผู้เสกคนหนึ่งเป็นบุคคลที่ตนชอบ
๕. เพื่อนชวนไปดูภาพยนตร์ที่แสดงโดยดาราคะที่ตนชอบ

ทองคำทั้งใจว่าจะสนับสนุนสินค้าไทย และจะไม่ยอมใช้สินค้าจากต่างประเทศ แต่ในระยะต่อมา
ทองคำก็ประสบปัญหาหลายประการที่ตวงกคิสนใจ

๖. เพื่อน ๆ ต่างก็ใช้ของจากต่างประเทศ เพราะสวย มอชดูมีรสนิยมสูง

พิจิตรตั้งใจจะเก็บเงินไว้สักก้อนหนึ่ง จากรายได้ที่ทางบ้านให้ในทุก ๆ เดือน เพื่อซื้อตำราเรียน
ในวิชาที่ต้องเรียนในเทอมต่อไป แต่เมื่อเขาพอจะรวบรวมเงินได้จำนวนหนึ่ง

๗. วิทยาลัยที่พิจิตรศึกษาอยู่ จัดทัศนศึกษาเชียงใหม่
๘. มีคนนำของที่พิจิตรอยากได้นานมาแล้วมาเสนอขายในราคาถูก

เย็นวันเสาร์ นพพร ขับรถไปตามถนนเพื่อไปดูภาพยนตร์รอบค่ำที่โรงภาพยนตร์แห่งหนึ่ง
เป็นการฉลองวันเงินเดือนออกให้สมกับที่ได้ตั้งใจไว้แต่แรก แต่แล้ว

๙. ถนนข้างหน้าเกิดอุบัติเหตุ รถติดกันแน่นหนา
๑๐. เพื่อนพพรขับรถไปจอดที่สวนสาธารณะแห่งหนึ่ง เพื่อรอเวลาซื้อบัตรชมภาพยนตร์
นพพรพบว่า บรรยากาศที่สวนสาธารณะนั้นเย็นสบายน่าพักผ่อนอย่างยิ่ง
๑๑. เมื่อพพรไปถึงหน้าโรงภาพยนตร์ประจิดใจ ประจิดใจบอกว่าภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ดี
๑๒. เมื่อพพรไปซื้อบัตรชมภาพยนตร์ ปรากฏว่าบัตรหมดเหลือแค่บัตรเสริม

✓ เมื่อตอนเช้า ขณะที่บิดกำลังรอรถประจำทางจะไปเรียนหนังสือ ก็ประสบเหตุการณ์ ดังนี้

๑๓. พบเพื่อน เพื่อนชวนไปบ้านเพื่อนอีกคนที่ไม่ได้พบกันนานแล้ว

๑๔. รถประจำทางขาดระยะ รอจนไปทันเรียนชั่วโมงแรกแล้ว

สุดใจชอบเล่นกีฬาอย่างมาก และได้เข้าเล่นทีมกีฬาสีหนึ่ง จบได้เข้าชิงชนะเลิศ ในวันชิงชนะเลิศก่อนสอบ ๒ อาทิตย์ สุดใจจึงไว้วางใจว่าเขาแข่งขันในวันชิงชนะเลิศได้ และจะเล่นให้เก็บเงินไป แต่แล้ววันหนึ่งก็เกิดเหตุการณ์ซึ่งสุดใจจะต้องตัดสินใจ

๑๕. โค้ชฝ่ายตรงข้ามซึ่งเคยเป็นครูของตน มาขอรองให้ทีมแก้ที่ฝ่ายตรงข้าม

๑๖. เกิดผิดใจกับโค้ช

✓ สมหมายตั้งใจจะดูหนังสือเตรียมสอบปลายเทอมอย่างเต็มที่ แต่แล้วเมื่อใกล้สอบเขาหา สมหมายต้องประสบกับสถานการณ์

๑๗. ได้รับกรดแกล่งงานจากเพื่อน และขอร้องให้ไปในงานพิธีให้ได้

๑๘. คนรักขอร้องให้ช่วยทำงานบางอย่างซึ่งจะต้องใช้เวลาพอสมควร

๑๙. เพื่อนนักเรียนเก่าชวนไปทัศนาวร และสถานที่ที่จะไปนั้นตนไม่เคยไปมาก่อน

✓ ประสงค์ตั้งใจว่าจะทำอุปกรณ์การสอนเกี่ยวกับเครื่องระบบการย่อยอาหารให้ดีที่สุด และให้ทันส่งอาจารย์ในเช้าวันจันทร์ แต่ในคืนวันศุกร์ ก็เกิดป่วยเป็นไข้หวัดโดยกะทันหัน ประสงค์ ว่าจะทำอย่างไร ?

๒๐. ขอร้องให้เพื่อนช่วยทำบางส่วน เพื่อแบ่งเบาภาระ

๒๑. มีอุปกรณ์ชิ้นหนึ่งที่เพื่อนทำไว้แต่ห่อมกอนอยู่แล้ว คัดแปลงอุปกรณ์ที่ใช้อยู่เสียเลย

✓ สุพิศ เป็นผู้ที่ไม่ชอบพูดเท็จกับใคร พุทสิ่งใดแล้วจะต้องทำสิ่งนั้นเสมอ สุพิศจะทำอย่างไร เมื่อประสบสถานการณ์

๒๒. นึกกับเพื่อนไปฟังอภิปราย พอถึงเวลานัดฝนตก

๒๓. เกยเขียนนิพนธ์เสนอแนะอาจารย์ อาจารย์เขาถามมาถามว่าใครเขียน

ครูภิมยั้งใจไว้ว่าจะเตรียมการสอนล่วงหน้าเป็นรายสัปดาห์ ซึ่งจะต้องเตรียมให้เสร็จในวันเสาร์ ส่วนวันอาทิตย์เป็นวันพักผ่อนโดยเฉพาะ แต่มีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้น

๒๔. ทราบล่วงหน้าว่าวันเสาร์จะมีกิจกรรมพิเศษที่ต้องไปปฏิบัติโรงเรียนจึงเตรียมการสอนให้เสร็จก่อน

๒๕. คืนวันศุกร์รู้สึกเจ็บจากการสอนมาตลอดสัปดาห์ ไว้เตรียมการสอนในวันอาทิตย์คงจะทัน

๒๖. ในวันเสาร์ญาติจากต่างจังหวัดจึงอยู่ด้วยกันเจ็ดคน จึงตัดสินใจไว้ว่าจะเตรียมการสอนในวันอาทิตย์ก็คงจะไม่เป็นไร

นิกและเอียนชวนกันไปบ้านอุทัย เพื่อชวนอุทัยไปดูภาพยนตร์ด้วยกัน เมื่อไปถึงบ้านอุทัยปรากฏว่าอุทัยไปอยู่ พบแพะแม่ของอุทัยกำลังรับประทานอาหารอยู่

๒๗. พ่อแม่ของอุทัยให้รวบตอน อุทัยจะกลับมาภายใน ๑ ชั่วโมง ซึ่งอาจจะไปค้นดูภาพยนตร์

๒๘. จู แม่ของอุทัยเปิดโทรทัศน์ใหญ่ พ่อก็มีรายการพิเศษที่น่าสนใจ นิก และเอียน
การจะเปลี่ยนใจชมโทรทัศน์แทนภาพยนตร์หรือไม่ ?

สมคิดเลี้ยงไก่ไว้ตัวหนึ่งซึ่งทั้งสวยงามและแข็งแรงมาก สมคิดรักมันมาก วันหนึ่ง

๒๙. พ่อเอ่ยปากขอไก่ตัวนี้ไปชนกับตัวที่พ่อเคยแพมา

๓๐. เพื่อนของพ่อกินข้าวที่บ้าน พ่อจึงขอไก่ตัวนี้เพื่อปรุงเป็นอาหารเลี้ยงเพื่อนพ่อ

ประสารทราบข่าวการสอบชิงทุนเพื่อไปศึกษาต่อในวิชาที่ตนสนใจและอยากเรียนอย่างยิ่งในวันสุดท้ายของการรับสมัครพอดี ประสารควรจะตัดสินใจอย่างไร ? เมื่อพบว่า

๓๑. ทุนนี้ช่วยเพียงทุนเดียว แต่มักไม่สมัครเป็นจำนวนมาก

๓๒. มีการสอบสัมภาษณ์ที่ตนที่ยื่นใบสมัครทำให้เตรียมตัวไม่ทัน

๓๓. หลักฐานที่เตรียมไปไม่ครบ แต่ถ้าวัดการก็อาจพรวบ และสมัครไ้ทันเวลา

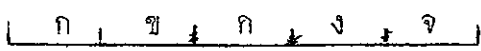
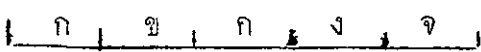
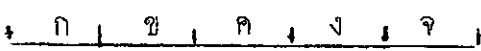
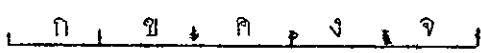
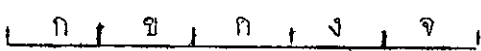
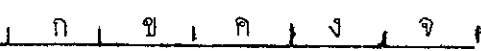
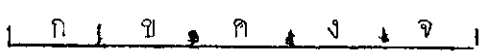
โรงเรียนแห่งหนึ่งออกกฎข้อบังคับ ให้ให้นักเรียนออกนอกบริเวณโรงเรียนโดยไม่ได้รับอนุญาตจากครูคนใดคนหนึ่งเสียก่อนในระหว่างพักกลางวัน วันหนึ่ง

๓๔. ลูกบาสเก็ตบอลที่เล่นกันอยู่กระดอนออกนอกรั้วโรงเรียน ประตูจะออกไปเก็บลูกบาสเก็ตบอลโดยไม่รอขออนุญาตจากครู

๓๕. วานีได้รับโทรเลขบิดาป่วยหนักในคอนโรงเรียนพักกลางวันพอดี จึงออกจากโรงเรียนทันทีโดยมิได้ขออนุญาต.

กระดาษคำตอบแบบสอบถาม ชุดที่ 2

1. คินให้เจ้าของ	ก ข ค ง จ	ไม่คิน
2. ลอก	ก ข ค ง จ	ไม่ลอก
3. คุณำร่า	ก ข ค ง จ	ไม่คุณำร่า
4. ไป	ก ข ค ง จ	ไม่ไป
5. ไป	ก ข ค ง จ	ไม่ไป
6. ใช้สินค้าต่างประเทศ	ก ข ค ง จ	ใช้สินค้าไทย
7. ไป	ก ข ค ง จ	ไม่ไป
8. ซ้อ	ก ข ค ง จ	ไม่ซ้อ
9. ไป	ก ข ค ง จ	ไม่ไป
10. ไปชมภาพยนตร์	ก ข ค ง จ	พักผ่อนที่สวนสาธารณะ
11. ชมภาพยนตร์	ก ข ค ง จ	ไม่ชมภาพยนตร์
12. ชมภาพยนตร์	ก ข ค ง จ	ไม่ชมภาพยนตร์
13. ไปกับเพื่อน	ก ข ค ง จ	ไม่ไป
14. ไปโรงเรียน	ก ข ค ง จ	ไม่ไป
15. ลมให้คุดอสู	ก ข ค ง จ	ไม่ลมให้
16. เขาแข่งขัน	ก ข ค ง จ	ไม่เขาแข่งขัน
17. ไป	ก ข ค ง จ	ไม่ไป
18. ทำให้	ก ข ค ง จ	ไม่ทำให้

19. ไป		ไม่ไป
20. ขอร้อง		ไม่ขอร้อง
21. คัดแปลง		ไม่คัดแปลง
22. ไป		ไม่ไป
23. นั่งเฉยเสีย		ยอมรับ
24. สมนคร		ไม่สมนคร
25. สมนคร		ไม่สมนคร
26. สมนคร		ไม่สมนคร
27. รอ		ไม่รอ
28. สมนคร		ไม่สมนคร
29. ยอม		ไม่ยอม
30. ยอม		ไม่ยอม
31. สมัค		ไม่สมัค
32. สมัค		ไม่สมัค
33. สละสิทธิ์		ไม่สละสิทธิ์
34. สมนคร		ไม่สมนคร
35. สมนคร		ไม่สมนคร

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ